

12

Lennäkkien jaosta laajemmaksi kampanjaksi

ASEVELVOLLISIA ASEELLISEN palveluksen vaihtoehdoista valistava kutsuntakampanja laajentui päättyneenä syksynä niin tavoitteiltaan kuin käytännön toteutukseltaankin. Kampanjan yhteydessä järjestettiin oheistapahtumia useilla paikkakunnilla ja kampanjalla tavoiteltiin entistä selkeämmin muutoksia siviilipalveluksesta tiedottamista määrittelevään lainsäädäntöön.

Kampanjan rungon muodosti edelleen vapaaehtoisvoimin toteutettu siviilipalveluksesta ja totaali kieltäytymisestä kertovien lentolehtisten jako kutsuntapaikkojen edustoilla. Tänä syksynä lentolehtisiä levitettiin viimevuotiseen tapaan runsaat 10 000, joten kampanja tavoitti yli kolmanneksen kutsunnanalaisista.

► Jatkuu sivulla 4

Siviilipalvelus lyhenee Saksassa – sivarien määrä kasvaa

SIVIILIPALVELUS on lyhentynyt muurin murtumisen jälkeen kymmenellä kuukaudella ja on vain kuukauden varusmiespalvelusta pitempi, päivärahoissa ei ole valittamista, ja asumisen on ojennuksessa. Suomalaisesta näkökulmasta katsottuna siviilipalvelus Saksassa on mielekäs vaihtoehto. Ajattelepa niin moni saksalainen nuorukainenkin - suunnilleen puolet nykyisistä ikäluokista suorittaa siviilissä palveluksensa isänmaalleen.

Tänä vuonna sivareiden määrä asevelvollisista on lähes 50%, ja Saksan lähetettyä joukkoja Afganistaniin on sivarihakemusten määrä kasvanut Parinkymmenen vuoden takaisesta tilanteesta on tultu aimo harppaus eteenpäin, tuolloin siviilipalveluksen suorittajia oli vain pieni vähemmistö ja heitä katsottiin usein hiukan kieroon. "Nykyään sivareilla on helpompaa", toteaa Franz Josef Baumann, entinen sivari ja nykyinen Kinderheilstättenin henkilöstöpäällikkö, "Itse tein sivaria suuremmissa kaupungeissa kohtaamatta paljoja asenteellisia ongelmia, mutta pienillä paikkakunnilla piti olla vahva sivariarvontunne selvittääkseen". Hän pitää sivareiden (der Zivi) sosioekonomistakin tilannetta tätä nykyä parempana.

► Jatkuu sivulla 9

S

Totaalivuosi 2001

SIMO HELLISTEN

VUONNA 2001 KÄRÄJAOIKEUKSISSA käsiteltiin arviolta kuusikymmentä totaali kieltäytymistä, kuten Aseistakieltäytyjäliitossa vuoden puolivälissä ennakoitiin. Langettavia tuomioita on vähemmän: joissakin tapauksissa syyte peruutettiin esimerkiksi palveluskelvottomuuspäätöksen takia, joissakin tällainen syy johti

muutokseen hovissa. Muutosta haki rangaistuista käräjäoikeuden tuomioon arviolta kolme neljästä ja korkeimpaan oikeuteen vei asiansa noin puolet.

Vaikka seuraavassa keskitytään käräjäoikeuksiin, muutama sana muutoshakukokemuksista. Korkein oikeus eväsi säännönmukaisesti valitusluvan. Hovioi-

► Jatkuu sivulla 3

S

Belgialta kielteinen turvapaikkapäätös Jussi Hermajalle

Belgian pakolaiskomissio on ottanut 17.1.2002 kielteisen kannan Suomesta Belgiaan paenneen totaali kieltäytyjä Jussi Hermajan turvapaikkakelpoisuuteen. Hermaja, hänen lakimiehensä ja häntä tukevat antimilitaristiset järjestöt pitävät päätöksen perusteluja juridisesti kestävämmänsä. Hermaja valittaa päätöksestä Belgian korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

PASIFISTISEN VAKAUMUKSENSA vuoksi 197 vrk:ksi vankeuteen tuomittu Hermaja karkasi Suomesta ja jätti turvapaikkahakemuksensa Belgian viranomaisille viime vuoden lokakuussa. Ulkomaalaisvirasto antoi hakemukseen negatiivisen päätök-

sen, mikä oli odotettuakin, sillä virasto hyväksyy yleensäkin vain muutaman prosentin kaikista hakemuksista.

Hermaja valitti päätöksestä pakolaiskomissioon. Nyt tullessa komission päätöksessä otetaan kielteinen kanta Her-

majan turvapaikkakelpoisuuteen. Kyse ei ole turvapaikkapäätöksestä, vaan komission periaatteellisesti erittäin tärkeästä arviosta liittyen päätöksen edellytyksiin. Jos komissio olisi ottanut positiivisen kannan, olisi itse turvapaikkahakemus käsitelty yhä erikseen, mutta tällöin sen läpimeno olisi ollut todennäköistä.

Pakolaiskomission päätöksessä Hermajan hakemus katsotaan perusteettomaksi, koska Suomi on järjestänyt aseelliselle palvelukselle vaihtoehdoisen palvelusmuodon (ts. siviilipalveluksen). Komissio toteaa myös, että Hermaja ei ole joutunut viranomaisten erityisten rangaistustoimien kohteeksi, vaan hänelle on määrätty sama rangaistus kuin muillekin totaali kieltäytyjille. Jehovan todistajien asemaan ei oteta kantaa. Päätöksessä todetaan myös, että Suomen siviilipalvelusjärjestelmä ei syrji mitään tiettyä ihmisryhmää, koska kaikille siviilipalveluksen valitseville määrätään sama palvelusaika. Itse palvelusajan pituuteen ei oteta kantaa.

► Jatkuu sivulla 5

Kansainvälinen lista rauhanvangeista vuonna 2001

JOULUKUUN 1. PÄIVÄ on kansainvälinen rauhanvankien päivä. War Resisters' International (WRI) -järjestö on julkaissut vuodesta 1956 alkaen luettelon jokaisesta tuntemastaan joulukuun ensimmäisenä

päivänä rauhanaatteellisen vakaumuksensa tai siitä kumpuavan väkivallattoman toiminnan johdosta vangittuna olevasta ihmisistä. Joukossa on aseistakieltäytyjiä ja väkivallattomaan kan-

salaistottelemattomuuteen osallistuneita. Keskiäukeamalla on tämänvuotinen lista. Kaikille saa lähettää postia!

► sivut 6-7

(Suomalaisten rauhanvankien tiedot on päivitetty vastaamaan tilannetta tammikuun puolivälissä.)

Sivari & Totaali -lehti on Aseistakieltäytyjäliitto ry:n neljästi vuodessa julkaisema antimilitaristinen kulttuurilehti.

ISSN 1235-4406

Tilaukset: 13 euroa
Tili: LEONIA 800017-750541
Lehden tilaus sisältyy Aseistakieltäytyjäliiton jäsenmaksuun.

Päätoimittaja: Johanna Koskinen
Toimitus: Simo Hellsten, Jyrki Lappalainen, Sampsa Oinaala, Kaj Raninen, Hans Hellén

Painopaikka:
Pyhäjokiseudun kirjapaino SLP oy, Oulainen

Kaikki kiinnostuneet voivat lähettää materiaalia julkaisuumme. Sivari&Totaali ei pysty maksamaan tekijöille palkkioita. Seuraavan numeron deadline on 22. maaliskuuta 2002.

Toimitustyön kannalta olisi helppointa, jos juttusi saapuisivat meille levykkeellä tai sähköpostina, mutta otamme toki vastaan myöskin käsin kirjoitettuja hengentuotoksia. Kuvitusta voi lähettää paperilla tai kuvatiedostoina disketillä tai sähköpostilla liitetiedostona.

Me toimituksessa katsomme oikeudeksemme päättää julkaistavista jutuista ja tarvittaessa lyhennää niitä sekä korjata kielioppi-ym. virheitä.

Lehdessä esitetyt artikkelit eivät välttämättä vastaa kaikkien kirjoittajien tai toimituskunnan näkemyksiä. Kukin seisoo omien artikkeliansa takana.

Sivari & Totaali on kulttuuri-, mielipide- ja tiedelehtien liiton Kultti ry:n jäsen.

Sivari&Totaali/
Aseistakieltäytyjäliitto ry
Rauhanasema
Veturitori 3
00520 Helsinki

akl@aseistakieltaytyjaliitto.fi

Edunvalvontaa ja antimilitarismia

SIMO HELLEN

Tämä kirjoitus pyrkii valottamaan niitä taustoja, jotka ovat tehneet Aseistakieltäytyjäliitosta nykyisenkaltaisen laajapohjaisen ja kriittisen järjestön.

ASEISTAKIELTÄYTYJÄLIITTO perustettiin Suomen siviilipalvelusliitto -nimisenä siviilipalvelusmiesten etujärjestöksi 60-70 -lukujen vaihteen suuren "aseistakieltäytyjäkapinan" jälkeen vuonna 1974. Silloinen tilanne poikkesi melkoisesti nykyisestä. Siviilipalvelus oli tuolloin nykyistä poliittisempi - ja myös marginaalisempi - valinta. Sen sijaan totaalkieltyytyjistä valtaosa oli Jehovan todistajia; "poliittisia" totaalkieltyytyjiä oli vuosittain vain muutama.

Tilanne muuttui 80-luvun alussa, kun siviilipalvelusmiesten vakaumusta tutkinut lautakunta kiristi puolustushallinnon vaatimuksesta linjaansa hyläten entistä suuremman osan siviilipalvelushakemuksista. Monet hylätyistä kieltyytyvät edelleen armeijapalveluksesta, jolloin heidät tuomittiin vankeuteen. Vakaumuskenttämennettelyn lakkauttamista vaatineet aseistakieltäytyvät saivat tukea ihmisoikeusjärjestö Amnesty Internationalilta, joka tunnusti vangittuja kansainvälisiksi mielipidevangeiksi.

Vangitsemisten ympärille rakennetut kampanjan ja Amnestyn adoptioiden luoma paine vaikutti vakaumuskenttälautakunnan lakkauttamiseen vuonna 1987. Vuoden -87 väliaikainen siviilipalveluslaki ei kuitenkaan poistanut kaikkia aseistakieltäytymiseen liittyviä ongelmia. Aseistakieltäytyvät kritisoivat voimakkaasti tutkintalautakunnan lakkauttamisen myötä 16 kuukauteen pidentynyttä siviilipalveluksen kestoa ja puolustushallinnon suunnitelmia siviilipalveluksen militarisoimiseksi. Vastalauseena väliaikaislakia kohtaan syntyi totaalkieltyytyjäliike: vuosina 1987-91 yli

100 aseistakieltäytyjää kieltäytyi sekä armeijapalveluksesta että rangaistuksenluontoisesta siviilipalveluksesta. Väli-aikaislain astuessa voimaan Suomen siviilipalvelusliitto muutti nimensä Aseistakieltäytyjäliitoksi ja otti siipiensä suojaan paitsi totaalkieltyytyvät, myös reservinkieltyytyvät, jotka Sotareservistä rauhanrakentajiksi -liikkeen painostuksesta saivat virallisen tunnustuksen, kun lakiin lisättiin täydennyspalvelus, joka mahdollisti reservistä kieltyytymisen ilman rangaistusta.

Tyytymättömyys näkyi totaalkieltyytyjien määrän kasvuna ja siviilipalvelusmiesten työnsesauksina, joita järjestettiin 80-luvun lopulla ja 90-luvun alussa useita. Keväällä -90 järjestetty kestoltaan rajoittamaton siviilipalvelusmiesten lakko sai tukea neljältä vangitulta totaalkieltyytyjältä, jotka ryhtyivät nälkälakkoon jouduttaakseen siviilipalveluslain muuttamista ja omaa armahtamistaan. Protestien avittamana muutettiin siviilipalveluslakia jälleen vuonna 1992, jolloin palvelusaika lyheni nykyiseen 13 kuukauteen.

Lakimuutosta seurasi hiljaisen kehityksen aika. Siviilipalvelusmiesten määrä kääntyi voimakkaaseen nousuun ja totaalkieltyytyjien määrä vakiintui noin 15:een vuodessa. Koska siviilipalvelusjärjestelmää kohtaan ei ollut merkittäviä muutospaineita, aseistakieltäytyjäliiton toiminnassa entistä suuremman sijan saivat yksittäisten totaalkieltyytyjien kamppailut asevelvollisuusjärjestelmää vastaan. Liitto kehittyi myös entistä selkeämmin militarismiin vastaiseksi järjestöksi, joka toimii myös muiden kuin

suoraan aseistakieltäytymiseen liittyvien kysymysten parissa.

Siviilipalvelus nousi jälleen tapetille, kun varusmiesten palvelusaikoihin tehty, vuonna -98 voimaan astunut uudistus lyhensi yleisintä varusmiespalvelusaikaa, mutta siviilipalvelukseen ei tehty vastaavaa lyhennystä. Myös monet siviilipalveluksen käytännön ongelmat, kuten majoitus ja rangaistusjärjestelmän puutteellisuus, kärjistyivät vuosikymmenen lopulla. Siviilipalvelusjärjestelmän epäkohdat heijastuivat jälleen totaalkieltyytyjien määrään, joka kääntyi 90-luvun loppuvuosina ennennäkemättömän voimakkaaseen kasvuun. Aseistakieltäytyjäliitto ryhtyi toimittamaan Suomen tilanteesta tietoa Amnesty Internationalille, joka alkoi taas tunnustaa suomalaisia totaalkieltyytyjiä kansainvälisiksi mielipidevangeiksi.

Siviilipalvelusmiesten tyytymättömyys kanavoitui osallistumiseksi lakimuutoksia vaatineisiin päivän mittaisiin työnsesauksiin, joita on vuoden -98 syksyn jälkeen järjestetty neljä. Näihin nykyisin maailmanlaajuisestikin ainutlaatuisiin mielenilmaisuihin on osallistunut enimmillään noin puolet palvelustaan suorittavista siviilipalvelusmiehistä. Määrä olisi voinut olla suurempikin - ongelmaksi on kuitenkin muodostunut työnsesauksista tiedottaminen eri puolilla maata palveleville miehille riittävän ajoissa sekä joidenkin palveluspaikkojen nuiva suhtautuminen tempauksiin, joita ei missään tapauksessa ole suunnattu niitä vastaan. Työnsesauksien merkittävin saavutus on ollut julkisuus, joka on tuonut siviilipalvelusjärjestelmän ongelmat sekä yleiseen tietoisuuteen että päättäjien näkyville. Protestit voidaan nähdä myös osoituksena siitä, että siviilipalvelusmiehet ovat valmiita järjestäytymään omien etujensa puolesta.

Siviilipalveluksen lisäksi toinen aseistakieltäytymisen muoto, jonka parissa Aseistakieltäytyjäliitto toimii aktiivisesti, on totaalkieltyytyminen. Totaalkieltyytyminen ja siviilipalvelus liittyvät Suomessa kiinteästi yhteen. Siviilipalveluksen epäkohdat vaikuttavat totaalkieltyytyjien määrään. Totaalkieltyytymisen lisääntyminen puolestaan luo paineita siviilipalvelusjärjestelmän epäkohtien korjaamiseksi. Suuri osa totaalkieltyytyjistä protestoi teollaan siviilipalveluksen epäkohtia. Tätä protestia Aseistakieltäytyjäliitto pyrkii tuomaan esille.

► Jatkuu sivulla 11

ASEISTAKIELTÄYTYJÄLIITTO RY

AKL ON VUONNA 1974 PERUSTETTU nuorten rauhanjärjestö. Sillä on kaksi roolia: toisaalta se toimii aseistakieltäytyjien etujärjestönä, toisaalta se on kaikille avoin militarismiin vastainen järjestö. Sen jäseneksi voivat liittyä ja siinä toimia kaikki iästä tai sukupuolesta riippumatta.

AKL ei usko aseisiin perustuvaan turvallisuuteen. On väärä lähtökohta, että eri valtioiden ja niissä asuvien ihmisten intressit ovat vastakkaiset, että turvallisuus on turvallisuutta toisia valtioita, toisia ihmisiä vastaan. Toisten ihmisten tappaminen tai

siihen valmistautuminen ei luo suojaa todellisia uhkia kuten ympäristö-ongelmia tai köyhyyttä vastaan. Pikemminkin sota ja asevarustelu pahentavat näitä ongelmia tuhlaamalla niiden ratkaisemiseen kipeästi tarvittavia taloudellisia ja inhimillisiä voimavaroja. Ihmiskunta voi ratkaista olemassaoloaan ja kotiplaneettaansa uhkaavat vaarat vain toimimalla yhdessä.

Aseisiin perustuvan turvallisuuden sijasta AKL haluaa omalta pieneltä osaltaan olla rakentamassa maailmaa, jossa vallitsee todellinen

turvallisuus. Turvallisuus, joka ei perustu aseisiin, vaan siihen, ettei kukaan enää tarvitse aseita. AKL:n toiminnan pohjana on kansainvälinen sodanvastustajien julistus: "Sota on rikos ihmiskuntaa vastaan. Siksi olen päättänyt olla tukematta minikäänlaista sotaa ja työskennellä sotien kaikkien syiden poistamiseksi". AKL näkee sotien syinä ihmisten välisen epätasa-arvon ja todellisten vaikutusmahdollisuuksien puutteen. Toisin sanoen se näkee sotien syynä rakenteellisen väkivallan, joka puolestaan luo väkivaltaisia rakenteita - armei-

joita. Paitsi että armeijat ovat tulosta rakenteellisesta väkivallasta, ne myös ylläpitävät sitä. Sen takia pidämmekin aseistakieltäytymistä ja antimilitarista toimintaa tärkeänä osana taistelussa oikeudenmukaisemman maailman puolesta.

Aseistakieltäytyjäliitto toimii siviilipalveluksen kehittämiseksi niin, että aseistakieltäytymisestä tulee varteentotettava vaihtoehto yhä useammalle asevelvolliselle, ja tukee totaalkieltyytymistä.

Totaalikieltäytyjät vuonna 2001

Jatkoa etusivulta...

Seuraavissa tapauksissa rangaistus oli puolet jäljellä olevasta palvelusajasta siviilipalveluslain 26 § tai asevelvollisuuslain 39 § nojalla. Poikkeuksista on mainittu erikseen.

15.1. Tampereen käräjäoikeudessa käsiteltiin siviilipalvelusrikostapausta, jossa mies vapautui rangaistuksesta palveluskelvottomuuden vuoksi.

23.1. Loviisassa tuomittiin 19-vuotias vantaalainen joka vetosi maailmankatsomukseensa perustuvaan eettiseen vakaumukseensa ja lisäksi arvosteli siviilipalvelusajan rangaistuksenomaisuutta, ja 22-vuotias raahelainen Toni Kortesalo. Kortesalo vetosi eettisen vakaumuksensa ohella siviilipalvelun konkreettisiin epäkohtiin, palvelupaikkojen lakisääteisten velvollisuuksien laiminlyöntiin – esimerkiksi Lapinjärvellä jo 145 päivää palvellelle Kortesalolle eivät palvelupaikat suostuneet järjestämään asuntoa.

30.1. Loviisassa sai 176 päivän vankeusrangaistuksen helsinkiläinen Jesse Kariluoto. Kariluoto vetosi yleisiin siviilipalveluksen epäkohtiin ja siihen, että häneltä oli vaadittu hänen identiteettiään loukkaavia muutoksia ulkomuotoonsa palvelupaikan saamisen ehtona.

Alkuvuodesta AKL:n toimistolle soitti totaalkieltäytyjä Nokialta, jolla piti olla oikeudenkäynti 15.2.2001. Miehestä ei kuitenkaan kuulunut sen koommin.

20.2. Loviisassa tuomittiin jälleen kaksi siviilipalveluksen jatkamisesta kieltäytyntä miestä ehdottomiin vankeusrangaistuksiin. Ilkka Tillanen kieltäytyi periaatteellisista syistä reilun kuukauden Lapinjärven-palveluksen jälkeen. Toinen mies ilmoitti halunneensa henkilökohtaisten syiden lisäksi protestoida Suomen lakia.

22.2. Nilsian käräjäoikeus tuomitsi siilinjärveläisen osittaiskieltäytyjän 49 päivän vankeusrangaistukseen.

Viikkoa myöhemmin 27.2. Loviisan käräjäoikeus tuomitsi 19-vuotiaana Vaasan yhteislukion oppilaana kieltäytyneen, Tampereelle muuttaneen Lauri Uusitalon ja 18-vuotiaana kieltäytyneen järvenpääläisen Niko Laurisen 197 päivän vankeusrangaistuksiin. Uusitalo oli selvittänyt laajasti sodanvastaista vakaumustaan ja syitä, joiden

SIMO HELLESTEN / VAPPU JALONEN

vuoksi kieltäytyy siviilipalvelusta. Myös Laurinen oli kieltäytynt kirjallisesti ja korostanut kuulustelussa, ettei voi tarttua aseeseen, eikä siviilipalvelu ole mikään vaihtoehto varusmiespalvelukselle.

Tammi-helmikuussa tuomittiin näin ollen useampia kuin Sivari & Totaalissa 1/2001 mainitut kahdeksan siviilipalvelusrikoksesta syytettyä.

Taas viikkoa myöhemmin 6.3. tuomittiin Loviisassa ehdottomaan vankeusrangaistukseen 42 päivän palveluksen jälkeen kieltäytynt 24-vuotias Toni Rautiainen, jonka kieltäytymisilmoituksen Kuopion poliisi oli hukannut. Rautiainen kertoi kieltäytyneensä ennen muuta siksi, ettei valtiolla ole oikeutta vaatia meitä tappamaan muita. Lopullinen kieltäytymispäätös kypsyi HSL-loman aikana jonka hän oli joutunut ottamaan palvelupaikan etsimiseksi.

Tapauksia jäi myös hämären peittoon - ehkä neljän kieltytyistä on Aseistakieltäytyjäliittoon yhteydessä vasta täytäntöönpanovaiheessa jos silloinkaan. Toisinaan yhteys katkeaa. Esimerkiksi AKL:n mielipidevankilistoilla on tällaisia henkilöitä. Helmikuussa AKL:n toimistolle otti yhteyttä Tampereelta mies, joka kertoi juuri keskeyt-

täneensä palveluksensa, mutta samannimisen kohtaloista totaalkieltäytyjänä ei ole tarkempaa tietoa.

Hämeelinnan käräjäoikeus tuomitsi 26.4. sotilaskokoonpanossa (siviilipuheenjohta plus kaksi kopiaista) Juha Mikkolan asevelvollisuudesta kieltäytymisestä 139 päivän ehdottomaan vankeusrangaistukseen.

Loviisan käräjäoikeus tuomitsi 30.4. kaksi totaalkieltäytyjää ehdottomiin vankeusrangaistuksiin. 20-vuotias Lohtajalta kotoinen oleva Ville Niemi sai 197 päivää, 24-vuotias raahelainen Ari-Pekka Tamminen puolestaan 194 päivää ehdotonta vankeutta. Tuomitut olivat kieltäytyneet toissa vuoden marraskuussa suorittamasta siviilipalvelua Lapinjärven koulutuskeskukselle lähettämässään kirjeissä.

Niemi ilmoitti, että hänen poliittinen ja eettinen vakaumuksensa estää häntä suorittamasta palvelusta. Niemen mielestä ketään ei saa pakottaa suorittamaan asepalvelusta eikä mitään työtä vastoin tämän tahtoa.

Tamminen puolestaan kieltäytyi suorittamasta asevelvollisuutta missään sen barbaarisista ja irvokkaista muodoista, ja ilmoitti kieltäytymisensä tarkoittavan niin varusmiehen kuin siviilipalvelustakin.

22.5 kaksi totaalia sai jälleen vankeutta Loviisassa. 19-vuotias jyvaskyläläinen opiskelija Juha Säpsä oli määrätty aloittamaan siviilipalvelus marraskuussa 2000. Säpsä ilmoitti 17.11.2000 päivätyssä kieltäytymisilmoituksessaan kieltäytyvänsä suorittamasta asevelvollisuutta missään muodossa eettisen vakaumuksensa vuoksi.

Kieltäytymisilmoituksessaan hän kirjoitti, ettei ihmisten tappaminen "asuipaikkansa, elintonsa tai edes henkensä säilyttämiseksi ole hyväksyttävää". Hän viittasi myös ihmisoikeuksien julistuksen kolmanteen artiklaan, joka takaa yksilölle oikeuden elämään, vapauteen ja henkilökohtaiseen turvallisuuteen. Hän ei tunnusta valtion oikeutta rajoittaa näitä yksilön oikeuksia. "Minulla ei ole mitään aikomusta tappaa - tai tulla tapetuksi - missään olosuhteissa, kenenkään käskemänä", hän totesi.

18-vuotias helsinkiläinen opiskelija Tuomas Tahko oli puolestaan ilmoittanut kieltäytymisestään 14.11.2000. Tahko kertoi vastustavansa armeijalaitosta elämäntarkoituksensa ja -filosofiansa perusteella. "Ei ole olemassa aatetta, asiaa tai ylipäätään mitään, jonka vuoksi suostuisin tappamaan ihmisen... Kaikkein vähiten olisin valmis käyttämään väkivaltaisia keinoja jonkin valtion puolustamiseksi",

hän ilmoitti ja totesi hyväksyvänsä jonkun asian tai aatteen puolustamiseksi vain väkivallattoman vastarinnan keinot. Hän ei pidä siviilipalvelusta todellisenä vaihtoehtona varusmiespalvelukselle, koska siviilipalvelusaika on rangaistuksenluontoinen ja koska hän näkee sen jo sinällään armeijalaitosta tukevaksi instituutioksi. "Koska valtio ei mielestäni voi pakottaa kansalaisiaan puolustamaan väkivaltaisella tavalla..., ei valtiolla ole oikeutta vaatia myös kukaan siviilipalveluksen suorittamista", hän kirjoittaa.

(Kieltäytymisilmoituksia on lainnattu tässä vaihtelevassa laajuudessa, mikä ei tee kaikille oikeutta. Tämä kooste rakentuu pitkälti tapauksista tehdyille tiedotteille. Pyrimme saamaan ne entistä kattavammin ja varhaisessa vaiheessa luettavaksi Hans Hellenin kotisivuille: <http://www.honeybee.helsinki.fi/users/hjhellen>.)

Loviisan käräjäoikeus tuomitsi 29.5. kaksi totaalkieltäytyjää 197 vrk:n ehdottomaan vankeusrangaistukseen. Tuomitut olivat 21-vuotiaat Aleks Rankka ja Lauri Pynnönen. Pynnönen ilmoitti irtisanoutuvansa väkivaltaa ylläpitävistä instituutioista, Rankka esitti niin ikään antimilitaristisia syitä. Jutut olivat käsitellyssä kansainvälisenä aseistakieltäytyjäpäivänä 15.5. jolloin käsiteltiin myös kaksi muuta siviilipalvelusrikosjuttua, toinen ns. Soinion vankeja ja toinen minimalistisesti kahden päivän palveluksen jälkeen kieltäytynt totaali.

12.6. tuomittiin 23-vuotias järvenpääläinen Antti Suniala 197 päivän ehdottomaan vankeusrangaistukseen Loviisan käräjäoikeudessa. Suniala kertoi kieltäytyvänsä palveluksesta pasifistisista syistä. Hän katsoo, ettei turvallisuutta voi rakentaa aseille ja armeijoille. Yhteiset voimavarat olisi suunnattava rauhantyyöhön laajassa merkityksessä.

20-vuotias Anssi Ahonen sai 19.6. Loviisan käräjäoikeudessa syyttäjän vaatiman 197 päivän vankeusrangaistukseen. Hän oli ilmoittanut kieltäytyvänsä siviilipalveluksesta 3.1.2001. Kieltäytymisilmoituksessaan Ahonen kertoi kieltäytyvänsä siviilipalvelusta, koska kokee sen oman moraalinsa, terveen järkensä ja ymmärryksensä vastaiseksi kuten "koko maanpuolustusjärjestelmän".

AMNESTY INTERNATIONAL TUNNUSTI VIISI SUOMALAISTA TOTAALIKIELTÄYTYJÄÄ MIELIPIDEVANGIKSI

KANSAINVÄLINEN ihmisoikeusjärjestö Amnesty International ilmoitti 8. marraskuuta Aseistakieltäytyjäliitolle vaativansa viiden vangitun suomalaisen totaalkieltäytyjän välitöntä armahtamista. Amnesty Internationalin kansainväliseksi mielipidevangeiksi tunnustamat kieltäytyjät ovat Jokelan vankilassa tuomiotaan suorittava Mikko Korhonen, Naarajärven vankilassa istuva Sami Heikkinen, Helsingin työsiirtolassa istuva Jarkko Mauno ja Suomenlinnan työsiirtolassa istuva Pyry Nurmi sekä Helsingin työsiirtoloissa istuva mies, joka ei halua nimeään julkki.

Amnesty International päätti syksyllä 1999 tunnustaa suomalaiset totaalkiel-

täytyjät kansainväliseksi mielipidevangeiksi. Siitä lähtien järjestö on adoptoinut jo yhteensä 27 suomalaista totaalkieltäytyjää mielipidevankilistoilleen. Amnesty pitää Suomen 13 kuukauden mittaista siviilipalvelusta rangaistuksenomaisena yleisimpään kuuden kuukauden varusmiespalvelusaikaan verrattuna ja aikoo jatkaa totaalkieltäytyjien tunnustamista mielipidevangeiksi kunnes siviilipalvelusaika lyhenee. Amnesty mukaan kohtuullinen pituus siviilipalvelukselle olisi yhdeksän kuukautta.

Edellisen kerran suomalaisnimiä oli Amnesty Internationalin listoilla 90-luvun alussa, jolloin siviilipalvelus oli 16 kuukauden pituu-

dellaan tasan kaksinkertainen yleisimpään varusmiespalvelusaikaan verrattuna. Ihmisoikeusjärjestö katsoi Suomen ihmisoikeustilanteen korjaantuneen, kun siviilipalvelusta lyhennettiin vuonna -92 kolmella kuukaudella. Suomi palasi ihmisoikeuksia rikkovien maiden joukkoon, kun vuonna -98 toteutettu varusmiesten palvelusaikauudistus lyhensi yleisintä palvelusaikaa, mutta siviilipalvelukseen ei tehty vastaavaa lyhennystä.

Myös Aseistakieltäytyjäliitto vaatii totaalkieltäytyjien armahtamista. Liitto on viimeksi kuluneiden kahden vuoden aikana tehnyt armahdusanomuksen jo parinkymmenen vangitun totaalkieltä-

tyjän puolesta. Presidentin vastaukset anomuksiin ovat kuitenkin olleet kielteisiä tai anomukset on käsitelty vasta kyseisten henkilöiden vapauduttua. Aseistakieltäytyjäliitto muistuttaa, että vapaamielisyydestään ja rauhanaatteistaan tunnetulla presidentillä olisi mahdollisuus pelastaa Suomi Amnesty Internationalin tuomalta kiusalliselta kansainväliseltä julkisuudelta armahdusoi-keuttaan käyttämällä.

Amnesty Internationalin viimeisen ihmisoikeusraportin mukaan Euroopan Unionin ainoat järjestön tunnustamat mielipidevangit ovat Suomessa.

Samana päivänä käsiteltiin Pekka Huttusen heinäkuussa 1995 alkunutta totaali kieltäytymistä koskeva juttu. Huttunen oli kieltäytynyt jatkamasta siviilipalvelusta koulutusjakson jälkeen tuolloin Vaasassa toimineessa siviilipalveluskeskuksessa. Jyväskylässä ja Vaasassa poliisi- ja syyttäviviranomaiset kuitenkin töpeksivät jutun niin, että Vaasan käräjäoikeus pääsi käsittelemään asiaa vasta joulukuussa 1999, jolloin teko oli päässyt vanhenemaan. Samaa mieltä oli Vaasan hovioikeus eikä korkein oikeuskaan myöntänyt valituslupaa. Huttunen kutsuttiin sittemmin Lapinjärvelle jatkamaan siviilipalvelustaan, mistähän kieltäytyi maaliskuussa 2000, mitä nyt Loviisassa vihdoin puitiin. Huttunen tuomittiin rikoslain poikkeussäännöksen nojalla 181 päivän asemesta 90 päivän vankeusrangaistukseen siksi, ettei Huttusen oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ollut toteutunut viivytyksen vuoksi, mutta kihlakunnansyyttäjä Heidi Perttunen oli eri mieltä ja valitti Helsingin hovioikeuteen, joka korotti Huttusen rangaistuksen 11.12.2001 "normaaliksi".

Huttunen hakee muutosta korkeimmasta oikeudesta. Huttusen kohtelusta on jo tehty yksi ihmisoikeusvalitus (ks. tarkemmin Sivari&Totaali 2/2000, "Totaali kieltäytyjä Huttusen tuomio puolittui"). Sivari&Totaali 2/2001 kertoi myös, että kesäkuun loppun mennessä oli

tuomittu sinä vuonna käräjäoikeuksissa 22 Aseistakieltäytyjäliiton tuntemaa totaalia.

Loviisan käräjäoikeus tuomitsi kaksi totaali kieltäytyjää ehdotettiin vankeusrangaistuksiin tiistaina 10.7. Tuomitut olivat 22-vuotias tamperelainen Timo Vatanen ja 19-vuotias järvenpäälainen Henrik Murdoch. Vataselle langetettiin 173 vrk:n tuomio, Murdochille puolestaan 181 vrk.

Vatanen oli suorittanut siviilipalvelusta 49 vuorokautta ennen kieltäytymistään saman vuoden tammikuussa. Hän ilmoitti kieltäytymisensä perusteeksi, että pitää siviilipalvelusta kestoltaan rangaistuksenluontoisena ja kokee kohtelunsa syrjivänä muihin vapautettuihin ryhmiin verrattuna.

Murdoch puolestaan ilmoitti kieltäytymisestään joulukuussa 2000 suorittuaan siviilipalveluksen alussa olevan 32 vrk:n mittaisen koulutusjakson. Hän kertoi kieltäytymisensä perusteeksi antimilitaristisen vakaumuksensa ja eettiset syyt. Myös hän pitää siviilipalveluksen kesto rangaistuksenluontoisena ja kertoi sen olevan yksi syy kieltäytymiseensä.

Kieltäytymiseensä vaikuttaneena siviilipalveluksen epäkohtana hän toi esille myös sen, ettei siviilipalveluksen suorittaneiden sodanaikaista asemaa ole määritetty mitenkään. Hän kertoi myös pitävänsä asevelvollisuusjärjestelmää rauhan oloissa tarpeettomana.

21.8. Loviisan käräjäoikeus antoi tuomiot kahden palvelusvelvollisuuden laiminlyönnistä syytetyin jutuissa. Lapinjärvellä palvelleesta länsiusmaalaisesta miehestä oli tehty rikosilmoitus työstä poissaolojen johdosta. Sivarikeskuksen käytäntö merkitä käskynjoalta poissaollut mies koko päivän poissaolleeksi ja muut keskuksen

kontrollikäytännön kummallisuudet johtivat ehdottomaan vankeusrangaistukseen.

Toisessa tapauksessa kysymys oli viime kädessä siitä, että mies oli kieltäytynyt siivoamasta keskuksen sivoojan käskystä toisen miehen oksennusta. Linnaa tästäkin tuli puolet jäljellä olevasta palvelusajasta, ehdottomana.

23.8. tuomittiin Tampereen käräjäoikeudessa palveluksen keskeyttämisestä mies, jolle palveluspaikka oli kieltäytynyt järjestämästä majoitusta, kun alkuperäinen majoitus ahtaassa asunnossa vanhempien ja sisarusparven keskellä oli tullut sietämättömäksi.

Uusikaupunkilainen osittaiskieltäytyjä tuomittiin syyskuussa Tampereen käräjäoikeudessa poissaolevana, vaikka tämä oli ilmoittanut laillisesta esteestä ja avustaja oli pyytänyt pääkäsittely peruuttamista palvelusaikalaskelman selvittämiseksi.

27.9. Loviisan käräjäoikeudessa oli kymmenen hengen ns. mega-oikeudenkäynti, joka tuomiot annettiin pääosin 25.10.2000. Suurin osa oli selkeästi aatteellisia totaali kieltäytyjiä. Tapausta (johon palataan) on selostettu laajemmin Sivari&Totaalin viime numerossa. Erikaisuutena voi mainita, että lisäksi yksi mies kieltäytyi koska

olisi halunnut varusmiespalvelukseen, mikä ei siviilipalveluksen alkamisen jälkeen ole mahdollista, ja toinenkin olisi ollut valmis sitä suorittamaan.

Samana päivänä tuomittiin Espoon käräjäoikeudessa myös Valo Lankinen siviilipalvelusrikoksesta 197 päivän ehdottomaan vankeuteen.

Lokakuussa tuomittiin myös Timo Puohiniemi Helsingin käräjäoikeudessa asevelvollisuudesta kieltäytymisestä.

21.12. tuomittiin vielä 19-vuotias iisalmelaismies Loviisan käräjäoikeudessa 197päivän ehdottomaan vankeusrangaistukseen.

Totaalien tilastointi on jokseenkin hankalaa puuhaa, koska esimerkiksi työministeriö ei kokoa tietoja oikeudenkäynneistä. Esimerkiksi vuoden 2001 lopullinen käräjäoikeuksissa rangaistujen määrä on selvitettävissä vain jos kaikki vankilaan menevät tavoitetaan suunnilleen kahden seuraavan vuoden aikana - valitusprosessit voivat hidastaa täytäntöönpanoa - edellyttäen että kaikki on tavoitettu tuomion täytäntöönpanemiseksi.

JUHA KELTTI

Kutsuntakampanjan yhteydessä tapahtumia eri puolilla maata

Jatkoa etusivulta...

Elokuun lopulla valmistunutta Aseistakieltäytyjäliiton lakiasiainsihteri Juha Keltin laatimaa tietopakettia lennäkien jakajan oikeuksista lähetettiin lentolehtisten mukana kaikille kampanjaan osallistuneille. Tietopaketin tarkoituksena on tarjota selkeää lakiin perustuvaa tietoa siitä, missä lentolehtisiä tulisi saada jakaa esteettä. Esimerkkitapauksena tietopaketissa käytettiin Jyväskylän käräjäoikeuden keväällä 1999 antamaa päätöstä, jonka mukaan poliisi toimi väärin käsiessään lentolehtisiä jakanutta Jussi Hermajaa poistumaan kutsuntapaikan portin edestä.

Esteetöntä tiedonjakamista turvaamaan laadittu tietopaketti osoittautui tarpeelliseksi. Tietopaketin jakamisen myötä kävi ilmi, että mm. Parikkalassa poliisi oli vuosien ajan rikkonut sananvapautta turvaavia lakeja poistamalla lennäkien jakajat kutsuntapaikan edustalla olleelta julkiselta jalkakäytävältä. Kutsuntakampanja onkin poikunut tähän mennessä yhden kantelun poliisin virheellisestä toiminnasta. Toinenkin kantelu jätettäneen lähiaikoina.

Runsaan 30:n kutsuntakampanjaan osallistuneen paikkakunnan joukkoon mahtui myös uusia aluevaltauksia, kuten Itä-Suomen sotilasläänin päämajakaupunki Mikkeli, jossa vastaanotto oli lennäkien jakoon osallistuneen Jessica Sunin mukaan vaihteleva. Omituisimman kommentin heitti kutsuntalautakunnan jäsen. "Ai sinutko ne lähetti tänne yksin lumipyryyn", ihmetteli hän vapaaehtoista lennäkien jakajaa kuin olisi kuvitellut kampanjan takana olevan laajemmankin maanalaisen armeijan.

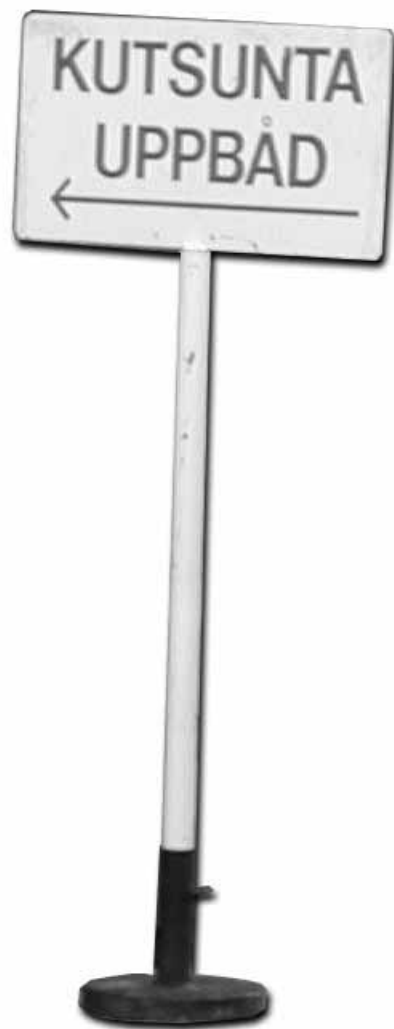
Kannustavammassa hengessä liikkeellä oli lennäkien jakajia jututtamaan pysähtynyt rakennustyömies ja kutsuntoihin kiirehtinyt nuorimies, jonka kommentoi saamaansa lentolehtistä: "Loistavaa".

Varjokutsunnat, saunailta ja kutsuntabileet

Lennäkien jaon lisäksi aseistakieltäytymismahdollisuudesta tiedotettiin tänä syksynä varjokutsunnoissa, joista ensimmäinen järjestettiin Jyväskylässä 23. lokakuuta. Siviilipalvelusta, totaali kieltäytymistä ja antimilitaristista vakaumusta käsitteitä alustuksia kerääntyi kuuntelemaan kirjava joukko ihmisiä, joiden joukkoon mahtui muitakin kuin kutsuntaikäisiä. Erityisesti vanhempain väkeä kaupunginkirjaston luentosalissa järjestettyyn tilaisuuteen houkutti Väinölin yhteisössä Vilppulassa asuvan totaali kieltäytyjä Joonas Peltolan teosofien pasifistista vakaumusta valottanut esitelmä. Varjokutsunnan päätteeksi tunnelmaa kevensi poliittinen teatteriryhmä Poleemi armeijaa parodioineilla sketseillä.

Poleemi esiintyi myös Helsingissä seuraavalla viikolla järjestetyssä varjokutsunnassa, jossa yleisönä oli pieni, mutta sitäkin innokkaampi joukko kutsuntaikäisiä nuoria. Varjokutsunnan jälkeen väki siirtyi Rauhansasemalla kerrosta alemmaksi, jossa alkoi Helsingin siviilipalvelusseuran järjestämä saunailta.

Myös Kuopion K-Klubilla 10. marraskuuta järjestetty varjokutsuntatilaisuus keräsi paikalle kourallisen kiinnostuneita, joiden joukossa virisi myös keskustelua aseistakieltäytymisestä. Varjokutsunnan

jälkeen järjestetyissä bileissä osallistujajoukko oli sitäkin suurempi. Yksi läsnä olleista kuvailee tunnelmaa ja väenpaljoutta bileissä "ikkunoita helisyttäväksi".

Tampereella järjestettiin kutsuntojen päättymisen kunniaksi kakkukestit, joista Antti Tietäväinen kirjoittaa toisaalla tässä lehdessä.

Tavoitteena tarkennus lakiin

Kutsuntakampanjassa tuotiin tällä kertaa aiempaa selkeämmin esille vaatimusta siviilipalvelusasetuksen tarkentamiseksi

sotilasläänien esikuntien siviilipalvelusta koskevan tiedotusvelvollisuuden osalta, jotta kaikki asevelvolliset saisivat aseistakieltäytymismahdollisuudesta riittävät ja tasavertaiset tiedot. Tavoitteita esiteltiin kampanjan tiedotteissa ja syyskuun alussa Helsingissä järjestetyssä lehdistötilaisuudessa.

Nykyisen siviilipalvelusasetuksen 37 § velvoittaa sotilasläänien esikunnat tarjoamaan asevelvollisille tarvittavat tiedot siviilipalvelukseen hakeutumisesta ja palveluksen sisällöstä. Käytännössä siviilipalvelus sivuutetaan kuitenkin kutsuntatilaisuuksissa useimmiten muutamalla sanalla ja jätetään joskus jopa kokonaan mainitsematta. Myös sotilasviranomaisten asevelvollisille ennen kutsuntoja toimittama informaatio sisältää vain lyhyen maininnan siviilipalveluksesta.

Kestävä ratkaisu ongelmaan olisi se, että kutsuntatilaisuuksissa olisi mukana sotilasviranomaisista riippumaton henkilö kertomassa mahdollisuudesta kieltäytyä aseellisesta palveluksesta. Tämä henkilö voisi olla esimerkiksi Siviilipalveluskeskuksen tai Aseistakieltäytyjäliiton edustaja tai tarkoitusta varten koulutettu siviilipalvelusmies.

Kutsuntakampanja toteutui jälleen yli odotusten. Vaikka varjokutsuntojen ja muiden tapahtumien järjestämisessä oli esimerkiksi puutteellisesta tiedottamisesta johtuneita vaikeuksia, kannattaa niiden järjestämistä varmasti jatkaa ja tilaisuuksien sisältöä kehittää. Suurin kiitos kampanjan onnistumisesta kuuluu luonnollisesti sitä toteuttaneille kymmenille vapaaehtoisille.

SAMPISA OINAALA

Jussi Hermajan pakolaisuus jatkuu...

Jatkoa etusivulta...

Pakolaiskomission perustelut ohittavat näin täysin Hermajan perustelut hakemukselleen. Hänen mukaansa Suomen asevelvollisuus ei koske tasavertaisesti kaikkia ihmisryhmiä (mm. Jehovan todistajat on vapautettu kokonaan palveluksesta) ja vaihtoehtoinen palvelusjärjestelmämme on luonteeltaan rangaistuksenomainen muun muassa pituutensa vuoksi.

Pakolaiskomissio tekee käsittämättömän kiertoliikkeen ja kieltäytyy ottamasta mitään kantaa mainittuihin epäkohtiin. Näin tehdessään komissio sulkee silmänsä Hermajan perustelujen lisäksi ihmisoikeusjärjestö Amnesty Internationalin kannalta, jonka mukaan Suomen siviilipalvelusjärjestelmä on rangaistuksenomainen, Euroopan parlamentin julkilausumalta, jonka mukaan armeijalle vaihtoehtoisen palveluksen ei tulisi olla yhtään aseellista palvelusta pidempi, ja YK:n ihmisoikeuskomitean kannanotolta, jonka mukaan Suomen palvelusvelvollisuusjärjestelmä syrjii muita palvelusvelvollisia Jehovan todistajiin verrattuna.

Hermaja on todennut, että hänen tapauksensa on kuin "kuuma peruna" Belgian viranomaisille. Ulkomaalaisviraston viranomaiset tuntuivat prosessin alkuvaiheessa vain haluavan tapauksen pois käsistään ylempien vastuulle. Ylemmät tahot puolestaan viivyttivät päätöstä lähes kuukauden kauemmin kuin olivat lupailleet. Kun päätös nyt tuli on se tehty täysin käsittämättömin perustein.

"Päätös on selkeän poliittinen ja tarkoitushakuinen: Ensin on tehty päätös ja sitten kyhätty hatarat perustelut sen ympärille. Jos Suomi ei sattuisi olemaan EU:n jäsen, turvapaikkakäsittely olisi jo pitkällä, eikä tarvitsisi odotella oikeuden päätöstä", Hermaja kommentoi uusinta käännettä. Hermaja ja hänen lakimiehensä arvioivat turvapaikkahakemuksen juridiset perustelut erittäin pitäviksi ja aikovatkin jatkaa taistelua valittamalla pakolaiskomission päätöksestä korkeimpaan hallinto-oikeuteen. "En aio palata Suomeen vapaaehtoisesti kärsimään vankeusrangaistusta", Hermaja sanoo ja valmistautuu näin kamppailuun, joka saattaa kestää kolmekin vuotta.

Suomi ei ryhdy toimenpiteisiin

Aseistakieltäytyjäliitto lähetti marraskuun puolivälissä ulkoministeri Erkki Tuomiojalle avoimen kirjeen, jossa tiedusteltiin, mitä ulkoasianministeriö aikoo tehdä Hermajan tapauksen suhteen. Kirjeessä kysyttiin myös Tuomiojan henkilökohtaista suhtautumista ja vaikutusmahdollisuuksia Hermajan tapaukseen.

Tuomioja vastasi kirjeeseen 11. Joulukuuta. Vastauksessaan Tuomioja toteaa, että jokaisella on ihmisoikeusjulistuksessa taattu oikeus hakea turvapaikkaa. Tuomioja viittaa myös Geneven pakolaissopimukseen, jossa määritellään, että "pakolainen oleskelee kotimaansa ulkopuolella ja on kykenemätön tai haluton turvautumaan kotimaansa suojaan". "Vakiintunut pakolaisoikeuden käytäntö onkin, että pakolaisen/turvapaikanhakijan kotimaa (...) ei voi eikä sen tule vaikuttaa siihen, myönnetäänkö turvapaikka toisessa maassa (...) vai ei", toteaa Tuomioja vastauksensa lopuksi. Vastauksen voidaan tulkita tarkoittavan, ettei ulkoministeriö aio vaatia Belgiasta Hermajan palauttamista Suomeen tai muuten

pyri vaikuttamaan tapauksen käsitteilyyn.

Tuomioja muistuttaa vastauksessaan ulkoasiainministeriön olleen siviilipalveluksen lyhennyksen kannalla viimeisimmän siviilipalveluslain muutoksen yhteydessä. Tuomioja kertoo ulkoministeriön toimivan jatkossakin siviilipalveluksen lyhentämisen puolesta. Hän lupaa myös työskennellä henkilökohtaisesti lakimuutoksen aikaansaamiseksi. Sen sijaan muihin Aseistakieltäytyjäliiton kirjeessä esitettyihin siviilipalvelusjärjestelmän epäkohtiin, kuten asumistilanteeseen, Tuomioja ei vastauksessaan ota kantaa.

Hermajan tapauksen tiimoilta on kirjeitse lähestytty myös tasavallan presidentti Tarja Halosta. "Ihmisoikeuspresidentti" ei kuitenkaan ole vastannut Jussi Hermajan lähettämään kirjeeseen, kuten ei aiempiinkaan totaalkieltäytyjien kohtelua koskeneisiin kirjeisiin. Useissa sanomalehdissä julkaistussa kirjeessään Hermaja kysyy Haloselta mm. tulisiko se, ettei presidentti ole totaalkieltäytyjien kohdalla käyttänyt armahdusoikeuttaan, tulkita siten, että presidentti katsoo "valtiolla olevan oikeuden vangita ihmisiä poliittisten mielipiteiden takia".

Tukimielenosoituksia rauhanvankipäivänä

Kansainvälisenä rauhanvankipäivänä tempaistiin Jussi Hermajan puolesta kolmessa eri maassa. Suomessa Aseistakieltäytyjäliitto piti tapauksesta kertovaa infopöytä ja keräsi nimiä turvapaikan myöntämistä vaativaan vetoamukseen Helsingissä ja Hermajan kotikaupungissa Jyväskylässä.

Jyväskylän kävelykadulla oli tiedon lisäksi tarjolla myös kakkua, johon oli kirjailtu yleisimmän totaalkieltäytyjän vankeustuomion pituus, 197 vrk. Kaikki kakkua ottaneet saivat tilaisuuden jakaa symbolisesti osan totaalkieltäytyjän vankilakakusta.

Helsingissä Forumin ja Lasipalatsin väliselle aukiolle pystytetylle infokojulle pysähtyi paljon kiinnostuneita ohikulkijoita, joista lähes jokaiselle Hermajan tapaus tuntui runsaan julkisuuden ansiosta olevan entuudestaan tuttu. Lisäksi iltapäivällä ripustettiin totaalkieltäytyjien vapauttamista vaativa banderolli Uuden ylioppilastalon ikkunasta.

Belgian pääkaupungissa Brysselissä Hermaja itsekin osallistui Suomen suur-lähetystöllä järjestettyyn mielenosoitukseen, jolla muistutettiin Suomea siviilipalveluksen ongelmista ja muista syistä, jotka ovat ajaneet Hermajan maanpakoon. Mielenosoituksessa nähtiin myös häkkiin suljettu "vanki", jolla symboloitiin sitä, miten Suomen valtio riistää vapauden niiltä miehiltä, jotka eivät halua tukea sen väkivaltakoneistoa. Mielenosoituksen järjestivät paikalliset rauhanjärjestöt For Mother Earth ja Forum voor Vredesaktie sekä Totaalkieltäytyjien tukiryhmä - Ondersteuningsgroep Totaalweigeraars.

Myös Skotlannin Edinburghissa järjestettiin tukimielenosoitus Jussi Hermajalle ja muille Suomen totaalkieltäytyjille. Mielenosoituksen järjesti Faslane Peace Camp.

JUKKA PELTOKOSKI
SAMPISA OINAALA

Jussi Hermajan turvapaikkaprosessia seurataan internetissä osoitteessa <http://www.co.jyu.fi/~tema>

Avoin kirje Rouva Tasavallan Presidentille

KIRJOITAN TÄTÄ KIRJETTÄ Belgiassa, jonne olen olosuhteiden pakosta joutunut lähtemään maanpakoon. Olosuhteet, jotka Suomen valtio on lainsäädännöllään ja poliittisilla linjoillaan luonut, ovat ajaneet minut hakemaan poliittista turvapaikkaa.

Suomalainen palvelusvelvollisuusjärjestelmä asettaa palvelusvelvolliset räikeän eriarvoiseen asemaan: nuoria, jotka päättävät omantunnon syistä suorittaa velvollisuutensa isänmaatansa kohtaan rauhanomaisesti siviilipalveluksessa, rangaistaan pidemmällä palvelusajalla kuin mitä asepalveluksen valitsevat palvelevat. Siviilipalvelus kestää 13 kuukautta yleisimmän asepalveluajan ollessa 6 kuukautta.

Tälläkin hetkellä Suomen vankiloissa istuu parhaassa iässä olevia nuoria miehiä tuomittuina vankeuteen totaalkieltäytymisestä. Useat heistä ovat kieltäytyneet suorittamasta siviilipalvelusta juuri sen rangaistuksenomaisen luonteen takia. Ovatko nämä mielipiteidensä takia vangitut pasifistit todellakin uhka yhteiskunnalle? Amnesty International on adoptoinut vuodesta 1999 lähtien kymmeniä suomalaisia totaaleja mielipidevankeiksi. Suomella onkin kyseenalainen kunnia olla ainoa - Amnestyn mukaan - ainoa EU-maa, jossa on mielipidevankeja.

Huolimatta siviilipalveluksen rangaistusluontoisesta kestosta "rauhanpalveluksen" valitsevien määrä on voimakkaassa kasvussa. Osittain tästä johtuen nykyinen siviilipalvelusjärjestelmä ei enää pysty täyttämään lain sille määräämiä velvoitteita. Tästä kärsivät ensisijaisesti siviilipalvelusmiehet. Siviilipalveluspaikkoja on tarjolla vuosittain vähemmän kuin mitä siviilipalvelukseen hakeutuvia.

Vain kolmannes palveluspaikoista hoitaa sivareidensa asumiskustannukset lain edellyttämällä tavalla (työministeriön selvitys vuodelta 1999). Usein siviilipalvelusmiehet pakotetaan kustantamaan asumisensa itse palveluspaikan saadakseen. Mielestäni on käsittämätöntä, että yhteiskunnan asettama palvelusvelvollisuutta suorittavien sivarien lainsäädännössä turvattu oikeuden - maksuttoman asumisen - loukkaamisesta on tullut yleinen tapa. Vielä oudommaksi asiaa tekee se, että lähes kaikki sivarit palvelevat julkisella sektorilla valtion ja kuntien palveluksessa.

Näen tilanteeseen yksinkertaisen ratkaisun: sivareiden asumiskustannusten siirron valtiolle. Palveluspaikkojen määrä kasvaisi samalla. Lukumäärää saataisiin lisättyä myös sallimalla sivareille mahdollisuus suorittaa palveluksensa ulkomailla, esim. kehitysyhteistyön parissa.

Siviilipalvelusmiehet ovat nykyisen lainsäädännön mukaan vapautettuja aseellisesta palveluksesta vain rauhan aikana. Aseistakieltäytymisoikeuden rajoittaminen vain rauhan aikaan on mielestäni eettisesti tuomittavaa. Vallitsevan tilanteen johdosta voidaan esittää vain arveluja, miten valtiojohto aikoo kohdella sivareita mahdollisen kriisin aikana. Aseistakieltäytymisoikeuden laajennus kirjaisi mielestäni lakiin sen itsestäänselvyyden, ettei kouluttamattomia miehiä ole tarkoituksenmukaista käyttää aseellisiin tehtäviin kriisin aikana. Saman mielipiteen esitti professori Jukka Kekkonen vuonna 1999 siviilipalveluksen kehittämistarpeita selvittäneessä raportissaan.

Teitä on useammin kuin kerran tituleerattu julkisuudessa ihmisoikeuspresidentiksi. Samoin olette tuonut esiin, että haluatte olla presidentin tehtävässänne suomalainen mielipidevaikuttaja.

Kysynkin nyt Teiltä, mikä on mielipiteenne siviilipalveluksen kestoajasta? Entä miten suhtaudutte palveluspaikkojen käytäntöön kieltä velvoitteitaan ja heikentää sivareiden taloudellista asemaa?

Tähän saakka ette ole käyttänyt lain Teille suomaa armahdusoikeutta totaalkieltäytyjien kohdalla. Kysynkin, tuleeko tämä tulkita siten, että katsotte valtiolla olevan oikeuden vangita ihmisiä poliittisten mielipiteiden takia?

Mielelläni kuulisin julkisuudessa yleisestikin henkilökohtaisia näkemyksiänne siviilipalveluksen kehittämissuunnasta.

Kunnioittavasti,

JUSSI HERMAJA

Rauhanvangit 2001

Joulukuun 1. päivä on kansainvälinen rauhanvankien päivä. War Resisters' International (WRI) -järjestö on julkaissut vuodesta 1956 alkaen luettelon jokaisesta tuntemastaan joulukuun ensimmäisenä päivänä rauhanaatteellisen vakaumuksensa tai siitä kumpuavan väkivallattoman toiminnan johdosta vangittuna olevasta ihmisistä. Joukossa on aseistakieltäytyjiä ja väkivallattomaan kansalaistottelemattomuuteen osallistuneita. Alta löydät tämänvuotisen listan. Kaikille saa lähettää postia!

ARMENIA

Jehovan todistaja Gevork Palyan tuomittiin 12.9.2001 vuodeksi vankeuteen asepalveluksesta kieltäytymisestä uskonnollisista syistä. Vaikka Armenia julisti kesällä 2001 armahduksen, jonka seurauksena useat aseistakieltäytymisen johdosta vangitut Jehovan todistajat vapautettiin, sen jälkeen on lannetettu uusia tuomioita. 12. syyskuuta seuraavat 13 Jehovan todistajaa oli edelleen vangittuina tai rangaistus-siirtokunnissa: Khachatur Zakaryan, Amayak Karapetyan, Arman Atanyan, Vahan Mkroyan, Armen Yeghiazaryan, Vladimir Kiroyan, Vladimir Osipyanyan, Edgar Bagdasaryan, Aram Shahverdyan, Vachagan Hovhannisyanyan, Karen Vardanyan, Samvel Vardanyan ja Karapet Harutyunyan. Neljä muuta odottaa oikeudenkäyntiä ja viisi saa asua kotonaan, mutta heillä on velvollisuus ilmoittautua säännöllisesti poliisille.

SAKSA

Malik Sharif
(03/11/01-08/12/01)
z.Zt. Arrest, 8./Sanitaetsregiment 6
Freiherr-von-Fritsch-Kaserne
25524 Breitenburg

Totaalikieltäytyjä, joka suorittaa toista 21 vuorokauden pidätysjaksoa, ja vangittaneen vapauduttuaan uudelleen 21 päiväksi.

ISRAEL

Vuonna 2001entistä useampi reserviläinen ja asevelvollinen kieltäytyi palvelemasta miehityksillä alueilla ja jotkut periaatteelliset aseistakieltäytyjät kieltäytyivät palvelemasta kokonaan - yhteensä heitä on 32 lokakuun 2000 jälkeen. He saavat tavallisesti 21 tai 28 päivän vankeustuomion ja uuden palvelukseenastumismääräyksen vapauduttuaan. Päivitettyä tietoa löytyy WRI:n websivulta (<http://wri-irg.org>).

Leonid Kressner
Military ID 7156547
Military Prison No. 6
Military postal number 03734, IDF
Pidätettiin 15. lokakuuta ja odottanut oikeudenkäyntiä vangittuna siitä lähtien. Hän lienee vangittuna 1. joulukuuta 2001.

Eran Razgour
Military ID 7118061
(28/10/01-04/12/01)
Military Prison No. 4
Military postal number 02507, IDF
Aseistakieltäytyjä, joka on kieltäytynyt kutsunnoista. Vangittaneen uudelleen vapauduttuaan.

Yair Halper
Military ID 7237405
(17/10/01-09/12/01)
Military Prison No 6
Military postal no. 03734, IDF
Aseistakieltäytyjä, joka on kieltäytynyt kutsunnoista.

Ro'i Wolman
(05/11/01-02/12/01)
Military Prison No 6
Military postal no. 03734, IDF
Kieltäytynyt palvelemasta miehityksillä alueilla.

Mordechai Vanunu
(18 vuoden tuomio, vangittuna 30.09.1986 alkaen)
Ashkelon Prison
Ashkelon
Israel
Vuodatti tietonsa Israelin salaisesta ydinaseohjelmasta lännen lehdistölle ja tuomittiin vakoilusta ja petoksesta. Hänet kidnapattiin Italiassa 30.9.1986.

KOREAN TASAVALTA

Noin 1.500 Jehovan todistajaa on parhaillaan vangittuna aseistakieltäytymisen johdosta. Viitisensataa vangittaan joka vuosi keskimäärin kolmeksi vuodeksi. Lisätietoja:

Solidarity for Peace & Human Rights
152-053 402-ho yunyoung-building
1127-33 guro3-dong gurogu
Seoul
Korea
tel. +82-2-851 9086
fax 851 9087, email peace@jinbo.net

PUERTO RICO

Yli tuhat ihmistä on pidätetty osallistumisesta USA:n sotilastukikohdasta Viequesissa vastustaviin tai sitä puolustaviin kansalaistottelemattomuustapahtumiin. Useimmat heistä ovat saaneet lyhyen vankeustuomion tai sakkoja ja tällä hetkellä vain muutama on vangittuna, vaikka lukumäärä saattaa lisääntyä uusien tapahtumien myötä.

Dámaso Serrano
#21626-069
(14/08/01-13/12/01)
MDC Guaynabo
Apartado 2146
San Juan
PR 00922-2146
Kansalaistottelemattomuusaktio USA:n sotilastukikohdassa Viequesissa.

ESPANJA

Vaikkei asevelvollisuutta enää pannaakaan toimeen, muutama totaalkieltäytyjä on edelleen vangittuna.

Alberto Estefanía Hurtado
(2 vuotta 4 kuukautta, vapautuu 04.03.03)
Javier Rodríguez Hidalgo
(2 vuotta 4 kuukautta, vapautuu 20.02.04)
Óscar Cervera García
(2 vuotta 4 kuukautta, vapautuu 03.07.03)

Prisión Militar de Alcalá de Henares
28870 Alcalá de Henares (Madrid)

José Ignacio Royo Prieto
(2 vuotta 4 kuukautta, vapautuu 04.03.03)
Prisión Provincial de Bilbao
Lehendakari Agirre, 92,
48870-Basauri (Bizkaia)

Jesús Belaskoain
(2 vuotta 4 kuukautta, vapautuu 08.08.02)
Centro Penitenciario de Pamplona
c/ San Roque s/n,
31.008-Iruna

Miguel Felipe Ramos
(2 vuotta 4 kuukautta, vapautuu 28.05.03)
Centro Penitenciario Cáceres 1
Crta. De Torrejoncillo, s/n,
100001-Cáceres

Kaikki ovat osallistuneet "insumision kasarmilla" -kampanjaan julkituoden totaalkieltäytymisensä vasta varuskunnassa. Ennen palveluksen alkua kieltäytyneitä ei ole tuomittu vankeuteen enää moneen vuoteen

Ander Eiguren Gandarias
(vapautuu 28.01.03)
Prisión Provincial de Bilbao
Lehendakari Agirre, 92,
48870-Basauri (Bizkaia)
Vangittu osallistumisesta väkivallattomaan suoraan toimintaan (tunkeutui armeijan virkaanasetaisjuhliin)

YHDYSVALLAT

Philip Berrigan
#14850-056
(02/02/01-01/02/02)
Susan Crane
#87783-011
(02/02/01-01/02/02)

FCI Dublin
5701 8th Street
Dublin, CA 94568
Osallistuiivat "Prince of Peace" -aurantakojatapahtumaan 14.2.-97, vangittiin 02.02.01 ehdonalaisrikkomuksesta myöhemmän "Aurantakojat vs. köyhdytetty uraani" -aktion johdosta.

Rev. Stephen Kelly S.J.
#292-140
(19/12/99-18/03/02)
Roxbury Correctional Institution
18701 Roxbury Rd.
Hagerstown, MD 21746
Osallistui "Aurantakojat vs. köyhdytetty uraani" -aseidenriisunta-aktioon A-10 -sotalentokoneita vastaan 19.12.1999

David Corcoren
#90282-020
(17/07/01-17/01/02)
Federal Prison Camp Oxford
PO Box 1085
Oxford, WI 53952
Osallistui the School of the Americasin (SOA) sulkemista vaatineeseen kansalaistottelemattomuustapahtumaan SOA:n alueella marraskuussa 2000. The School of the Americas on USA:ssa sijaitseva sotilasakatemia, jossa koulutetaan latinalaisen Amerikan maiden sotilaita. Sen opetusmateriaaliin on kuulunut mm. kidutukseen ja salamurhien tekoon opastavaa kirjallisuutta. Entisten oppilaiden joukossa on monia maanosan pahamaineisimmista ihmisoikeusrikollisista.

John Alfred Hunt, Jr.
#90277-020
(17/07/01-17/01/02)
FCI Beckley
PO Box 350
Beaver, WV 25813
Osallistui kansalaistottelemattomuustapahtumaan SOA:n alueella marraskuussa 2000.

Steve Jacobs
#88110-020
(17/07/01-17/07/02)
Federal Prison Camp Leavenworth
P.O. Box 1000
Leavenworth, KS 66048
Osallistui kansalaistottelemattomuustapahtumaan SOA:n alueella marraskuussa 2000.

Richard John Kinane
#90279-020
(17/07/01-17/01/02)
FCI Englewood Camp
9595 W. Quincy Avenue
Littleton, CO 80123
Osallistui kansalaistottelemattomuustapahtumaan SOA:n alueella marraskuussa 2000.

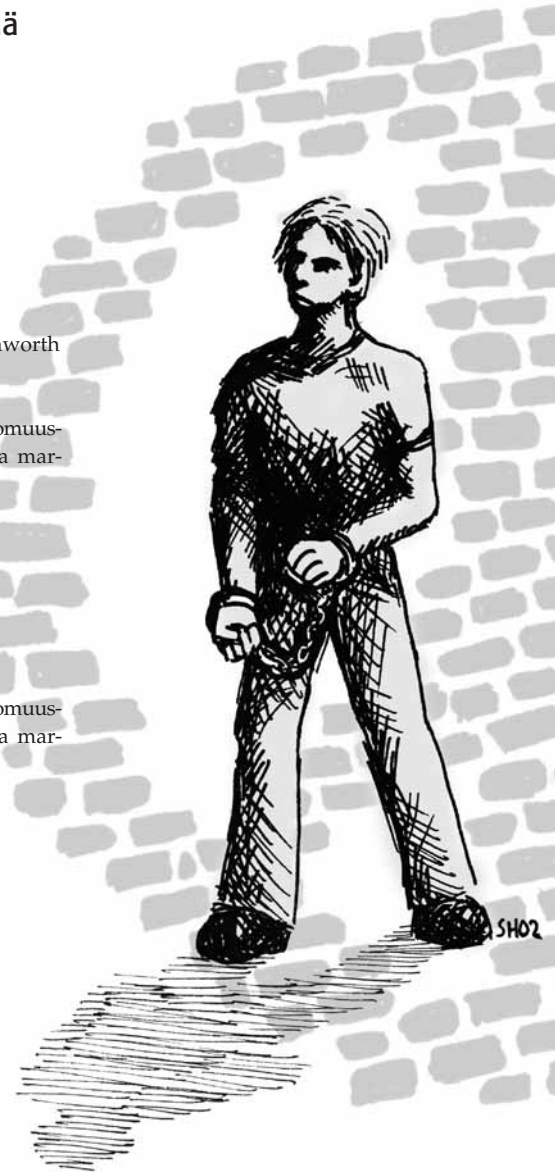
Mary Lou Benson
#90281-020
(17/07/01-17/01/02)
Rachel Louise Hayward
#90286-020
(17/07/01-17/01/02)
Gwen Hennessey
#90288-020
(17/07/01-17/01/02)
Rebecca Kanner
#90278-020
(17/07/01-17/01/02)
Elizabeth Anne McKenzie
#90291-020
(17/07/01-17/01/02)
Miriam Spencer
#90294-020
(10/08/01-10/02/02)
Mary Alice Vaughan
#90296-020
(17/07/01-17/01/02)
Federal Prison Camp Pekin
PO Box 6000
Pekin, IL 61555
Osallistui kansalaistottelemattomuustapahtumaan SOA:n alueella marraskuussa 2000.

Dorothee M. Hennessey
#90287-020
(17/07/01-17/01/02)
c/o 3390 Windsor St., Dubuque
IA 52001
Osallistui kansalaistottelemattomuustapahtumaan SOA:n alueella marraskuussa 2000.

Lois Putzier
#90292-020
(17/07/01-17/01/02)
Federal Prison Camp Phoenix
37930 N. 45th Ave
Phoenix, AZ 85086
Osallistui kansalaistottelemattomuustapahtumaan SOA:n alueella marraskuussa 2000.

John Ewers
Unit B-2
#90284-020
(17/07/01-17/01/02)
William Houston, Jr.
Unit B-2
#90289-020
(17/07/01-17/01/02)
Federal Prison Camp Ashland
PO Box 6000
Ashland, KY 41105-6000
Osallistui kansalaistottelemattomuustapahtumaan SOA:n alueella marraskuussa 2000.

Claire Marie Hanrahan
#90285-020
(17/07/01-17/01/02)
Federal Prison Camp Alderson
Box A, Alderson, WV 24910
Osallistui kansalaistottelemattomuustapahtumaan SOA:n alueella marraskuussa 2000.

Eric Robison
#90293-020
(30/07/01-30/01/02)
Federal Prison Camp Sheridan
PO Box 6000
Sheridan, OR 97378
Osallistui kansalaistottelemattomuustapahtumaan SOA:n alueella marraskuussa 2000.

Alberto de Jesús
MCC 150 Park Row
New York, NY 10007
Tuomittiin vuodeksi vankeuteen 21.6.2001 asetettuaan Viequesin ja Puerto Ricon lipun sekä "Ei enää pommituksia" -kyltin Empire State Buildingin katolle New Yorkissa. Tapahtuman ja pidätyksen aikoihin hän oli ehdonalaisessa osallistumisestaan aikaisemmin kansalaistottelemattomuuteen Viequesissa.

Scott Kenji Warren
#A0101453
(20/07/01-20/01/02)
Northern Reck Regional Jail
POB 109
Waswaw, VA 22572
Tuomittu "rakennuksen heittämisestä esineellä" heitettään verta Pentagonin päälle huhtikuussa 2001.

Scott Galindez
#87333-012
(29/10/01-28/01/02)
Metropolitan Detention Center,
POB 1500
Los Angeles, CA 90053
Tunkeutui tukikohtaan protestina USA:n ohjuspuolustusjärjestelmään liittyviä ohjuskokeita vastaan toukokuussa 2001.

Josh Raisler Cohn
#90274-020
(23/05/01-23/11/01)
FPC, POB 6000,
Sheridan, OR 97378
Osallistui kansalaistottelemattomuustapahtumaan SOA:n alueella marraskuussa 2000.

SUOMI

Suomessa on edelleen erittäin kattava asevelvollisuusjärjestelmä (yli 90% miespuolisista kansalaisista kutsutaan palvelukseen) ja totaali kieltäytyjien lukumäärä on lisääntynyt viime vuosina. Vuonna 1999 kaikkiaan 56 totaali kieltäytyjää jätti kieltäytymisilmoituksen, mikä on suurin määrä sen jälkeen kun Jehovan todistajat vapautettiin asevelvollisuuspalveluksesta rauhan aikana vuonna 1987. Lukumäärä tullee olemaan tänä vuonna vieläkin korkeampi. Kasvu selittyy osittain siviilipalvelusjärjestelmän epäkohtien kärjistymisellä (varusmiespalvelusaikaa lyhennettiin vuonna 1998, mutta siviilipalvelusaika on pysynyt ennallaan) muttei yksinomaan: "ehdoton" totaali kieltäytyminen koko asevelvollisuusjärjestelmää vastaan näyttää myös lisääntyvän merkittävästi. 1.11.2001 Suomen vankiloissa oli 20 siviilipalvelusrikoksesta tai asevelvollisuudesta kieltäytymisestä tuomitua nuorta miestä.

Seuraavat vangittuna olevat totaali kieltäytyjät ovat antaneet luvan vankilaosoitteensa levittämiseen.

Valo Lankinen
(15.1.-2.8.2002)
Pyry Nurmi
(17.10.2001-4.5.2002)
Suomenlinnan työsiirtola
Suomenlinna C 86
00190 HELSINKI

Sadri Cetinkaya
(15.10.2001-1.5.2002)
Jarkko Mauno
(13.8.2001-28.2.2002)
molempien osoite:
Helsingin työsiirtola
PL 36
01531 VANTAA

Mikko Ojala
(27.8.2001-15.3.2002)
Keravan vankila
PL 133
04201 KERAVA

Mikko Korhonen
(16.7.2001-31.1.2002)
Uudenmaan lääninvankila/
avovankilaosasto
PL 20
05401 JOKELA

Lauri Uusitalo
(7.1.-24.7.2002)
Satakunnan vankila/
Huiittisten osasto
PL 59
32701 HUIITTINEN

Lauri Pynnönen
(14.8.2001-1.3.2002)
Sami Heikkinen
(20.8.2001-9.3.2002)
Naarajärven vankila
PL 1
76851 NAARAJÄRVI

Andras Lahdelma
(23.1.-9.4.2002)
Sukevan vankila
PL 2
74345 KALLIOSUO.

Ari Saastamoinen
(1.8.2001-30.1.2002)
Juuan avovankilaosasto
PL 26
83901 JUUKA

seuraavat ovat olleet vangittuna aikaisemmin vuonna 2001:

Ilkka Forsblom
(26.3.2001-13.10.2001)
Tuukka Kallas
(vapautui 22.5.2001)
Teemu Kalvas
(29.9.2000-12.4.2001)
Jesse Kariluoto
(14.5.2001-8.11.2001)
Anssi Korhonen
(1.9.2000-18.3.2001)
Lauri Kostainen
(3.1.2001-17.7.2001)

Juho Lindman
(31.8.2000-16.3.2001)
Janne Mattila
(27.11.2000-2.2.2001)
Juha Mikkola
(1.9.2001-20.1.2002)
Johannes Milen
(29.1.2001-30.7.2001)
Sami M. J. Nieminen
(2.10.2000-19.4.2001)
Janne O. Nurminen
(2.10.2000-18.4.2001)
Sampsa Oinaala
(12.3.2001-29.5.2001)
Joonas Peltola
(1.8.2000-17.2.2001)
Matias Raita
(14.2.2001-1.9.2001)
Janne Rantala
(18.12.2000-5.7.2001)
Antti Rautiainen
(16.7.2001-15.9.2001)
Ilmari Saarilehto
(2.10.2000-18.4.2001)
Esa Saranpää
(5.6.2001-7.9.2001)
Aleksi Sutinen
(1.6.-17.12.2001)
Ilkka Tillanen
(23.7.-16.1.2002)
Marko Tauriainen
(28.8.2000-11.3.2001)

Muurinmurtajat-ryhmä protestoi Euroopan Unionin militarisoimista vastaan EU-edustolla

- "Menkää Brysseliin", vartija kehotti

ANTIMILITARISTINEN kansalaistottelemattomuusryhmä Muurinmurtajat esitti 14.12. symbolisen protestin Euroopan Unionin militarisoimista vastaan tukkimalla Helsingissä EU-edustuston sisäänkäynnin puoleksi tunniksi. Kymmenen hengen mielenilmaus Pohjoisesplanadilla päättyi poliisin poistettua mielenosoittajat edustuston edestä.

Mielenosoittajat pitivät esillä EU:n militarisoitumista kritisoivaa banderollia ja jakoivat lentolehtisiä ohikulkijoille, joista monet pysähtyivät keskustelemaan asiasta. Myös paikalle saapunut EU-edustuston vartija ilmaisi mieltänsä kehoittamalla mielenosoittajia "menemään Brysseliin".

Euroopan Unionin huippukokouksessa Belgiassa 14.-15.12. keskusteltiin EU:n yhteisestä turvallisuuspolitiikasta. Yhden osan tästä turvallisuuspolitiikasta on viimeisen parin vuoden ajan muodostanut "humanitaarisia tehtäviä varten" tarkoitettuna eurooppalaisen interventioarmeijan nopea rakentaminen. Sen rakentaminen alkoi pian Kosovon sodan jälkeen 1999 hyvin pitkälle Kosovon kokemusten luomassa ilmapiirissä; se on pitkälti seurausta EU:n tuolloisesta kyvyttömyydestä puuttua kriisiin sotilaallisesti. Interventioarmeijan kokoaminen saavutti ensimmäisen virstanpylväänsä, kun EU julistautui huippukokouksen yhteydessä sotilaalliseksi toimijaksi.

Muurinmurtajat-ryhmä pitää kuitenkin sotilaallista kriisinhallintaa äärimmäisen huonona tapana puuttua konflikteihin. Se tapahtuu aina liian myöhään: vasta sitten kun konflikti on jo puhjennut väkivallaksi ja se aiheuttaa vääjäämättömästi uusia kärsimyksiä konfliktialueella elävälle siviiliväestölle. Se ei myöskään ratkaise konfliktia tarjoamalla siihen kaikkien osapuolten intressit huomioitavaa ratkaisua. Kosovon kriisin pitäisi olla tästä malliesimerkki: Jugoslaviaa keväällä 1999 pommitaneet maat antoivat konfliktin kärjistyä Kosovossa vuosikymmenen tekemättä käytännössä mitään. Sitten kun se oli edennyt aseelliseksi vastakkainasetteluksi, ainoaksi vaihtoehdoksi esitettiin sotilaallinen väliintulo edes yrittämättä kaikkia mahdollisuuksia tilanteen rauhanomaiseksi ratkaisemiseksi. Vaikka sota johtikin sille ilmoitettuun tavoitteeseensa (Kosovon albaanit pääsivät palaamaan kotiinsa), siitä sekä kosovolaisille että jugoslavalaisille siviileille koitunut hinta oli valtava ja sotilaallisin keinoin luotu ratkaisu on tuonut mukanaan uusia ongelmia.

Eurooppalaisen interventioarmeijan luomisessa on kysymys valinnasta: se tarkoittaa resurssien keskittämistä sotilaallisen kriisinhallintaan konfliktien rauhanomaisen ennaltaehkäisemisen sijaan. Tätä valintaa Muurinmurtajat-ryhmä ei halua hyväksyä. Sen sijaan se haluaa, että "kriisinhallintajoukkojen" luomiseen käytettävät voimavarat käytettäisiin siihen, että EU kykenisi ymmärtämään kyteviä konflikteja ja puuttumaan niihin ennen kuin ne puhkeavat väkivallaksi esim. pyrkimällä luomaan vuoropuhelua ja neuvotteluja osapuolten välillä.

Joulukuun tapahtuma oli myös osa belgialaisten ja suomalaisten rauhanaktiivien lokakuussa aloittamaa "Ensimmäinen eurooppalainen aseistakieltäytyjä"-kampanjaa. Kampanjan yhteydessä Suomessa vankilaan tuomittu totaali kieltäytyjä Jussi Hermaja hakee turvapaikkaa Belgiasta. Hermajan tapaus kertoo paitsi Suomen aseistakieltäytyjien heikosta asemasta myös siitä, että aseistakieltäytyminen on yksi tapa tuoda julki vastalause Euroopan Unionin militarisoimiskehitystä kohtaan.

Muurinmurtajat on vapaamuotoinen kansalaisryhmä, jonka toimintatapa on avoin ja vastuullinen kansalaistottelemattomuus. Ryhmä syntyi alkuvuonna 1997. Lähes viisi vuotta kestäneen olemassaolonsa aikana se on järjestänyt jo 11 kansalaistottelemattomuustapahtumaa.

Lauri Uusitalon tukikampanja alkoi kuorma-autoajelulla

VAPPU JALONEN

kijoille ja paikalle saapuneille toimittajille omasta vakaumuksestaan.

Kun puheet saatiin pidettyä ja tapauksesta kertovat lentolehtiset jaettua, nousi saattojoukko banderolleineen kuorma-auton lavalle. Penkkariaje luissa harjaantunut kuljettaja suuntasi kohti keskisatakuntaisen pikkukaupungin keskustaa, jossa

rauhanlauluja auton lavalla laulanut mielenosoittajajoukko sai osakseen hämentyneitä katseita. Kaupunkikierroksen jälkeen matka jatkui kohti avovankilaa, jonka portista Uusitalo astui sisään tukijoukon kannustusten saattamana.

Tukikeikalla teatteria ja musiikkia

Laurin Uusitalon tukikampanja jatkui Aseistakieltäytyjäliiton uuden Tampereen osaston ravintola Telakalla 16. tammikuuta järjestämällä tukikeikalla. Keikka alkoi Teatteri Poleemin mediakriittisellä sketsikimaralla, jossa nähtiin monia Halu-atko katsojaksi? -kokoillan esityksestä tuttuja sketsejä. Poleemin itseironialla sävytetyneistä piikittelystä saivat osansa niin armeija ja eläinkokeet, kuin nihilismin.

Illan musiikillisen tarjonnan aloitti Punk Lurex Ok, jonka anti ailahteli yhtyeen nimestä huolimatta reggaen ja rau-

hanlaulujen välillä - punkkia tietysti unohtamatta.

Loppuunmyydyin illan päätti Pelle Miljoona, joka ei tällä kertaa tarvinnut äänensä taustaksi muuta kuin kitaran ja huuliharpuun. Taustayhtyeen puuttuminen jätti biisien väliin tilaa puheille, jotka leijuivat jossakin korkealla maanpinnan yläpuolella. Leijumistilassa olevalta vai-kutti keikan loppupuolella osa yleisöstäkin.

Lauri Uusitalon tukikampanja on osa Aseistakieltäytyjäliiton vuonna 2000 käynnistämää kampanjaa totaali kieltäytyjien armahtamiseksi. Kampanjalla vedotaan tasavallan presidentti Tarja Haloseen, jolla olisi armahdusoikeuttaan käyttämällä mahdollisuus pelastaa Suomi mm. ihmisoikeusjärjestö Amnesty Internationalin mielipidevankiadoptioiden tuomalta kiusalliselta kansainväliseltä julkisuudelta. Amnesty on syksystä 1999 alkaen tunnustanut jo 27 suomalaista totaali kieltäytyjää mielipidevangiksi, koska se pitää Suomen siviilipalveluksen pituutta rangaistusluonteisena. Myös Lauri Uusitalo hakee itselleen mielipidevangin statusta.

SAMPISA OINAALA

Vetoamuksia Lauri Uusitalon armahtamiseksi saa Aseistakieltäytyjäliiton toimistolta.

Teatteri Poleemi esiintyy Helsingissä Dommalla (Leppäsuunkatu 9, sisäpiha) 8.2. klo 19 ja 9.2. klo 20.

Antimilitaristinen ilta: riimejä, ei pommeja

Ceebrolistics, Kapteeni Ä-ni ja Nuoret herrat, Gloria 24.10.

ASEISTAKIELTÄYTYJÄLIITON Antimilitaristiset illat ovat muodostuneet hyvin suosituiksi illanvietoiksi kaikenlaisen vaihtoehtoväen keskuudessa kaiketi paljolti sen ansiosta, että ne ovat viihdyttäneet väkeä mukavan monipuolisella ja laadukkaalla musiikilla. Avomielisestä ohjelmoinnista kertoo sekin, että klubin viimeisimmässä painoksessa YK:n päivänä yleisön menomonoja ja valppaita korvia oli kutsuttu kosiskelemaan kolme maan alla hyvin tunnettua kriittistä hiphop-aktia. Oli mainiota nähdä tutuimpien kansalaisaktiivien lisäksi paikalla myös koko liuta hyväkäytöksisiä rytmikkään runouden harrastajia, sillä hiphop-väessä on paljon fiksua, yhteiskuntakriittistä porukkaa, joka tuntee sympatiaa pasifistista liikettä kohtaan.

Ensimmäisenä lauteille sysättiin Helsingin seudulla pioneerityötä jo kauan ennen suomirapin nykyistä mediasuosiota tehnyt Ceebrolistics. Valitettavasti perinteisen ytimekkäällä "kolme mikkiä ja teräsrattaat" -kokoonpanolla esiintynyt ryhmä joutui suttuisen äänentoiston uhriksi eikä oikein onnistunut valtaamaan Glorian avaraa salia. Didierin pitkään hiotut levynveivaustaidot pääsivät kieltämättä paikoitellen loistamaan, mutta Pijallin, Morkon ja Mattip:n lyriikoista oli lähes mahdoton saada selvää riippumatta siitä, olivatko ne suomeksi vai englanniksi. Kun näin tuntemattoman neidon mukailevan suullaan tuttuja riimejä, ne tuskin saattoivat kummuta muualta kuin hänen sisäisestä äänentoistostaan.

Illan varsinainen tähti oli selvästi Soul Captain Bandistä siinnyt hiphop/ragga-pumppu Kapteeni Ä-ni. Sielukapteeni Jukan ja Antti Nopsajalan yhteiskunnallisesti vireät sanoitukset ja konemies Tommin taloudelliset, korostetusti rumpu- ja basso-sämpelille rakennetut rytmit ovat sallineet agitaation sellaisissakin seuroissa, joissa Sielukapteenit koetaan liian monumentaaliksiksi. Leukapartaa hivellen kuunneltavaksi Kapteeni Ä-nen setit ovat harvoin tarpeeksi monipuolisia, vaan rytmin tahtiin on nostettava jalkaa ja vastattava huutoon, kun populaarikulttuurin mekanismeja taitavasti (väärin) käyttävät nuoret miehet ehdottavat iskulauseita. Jossain määrin on selvästi kyse jopa "ilmiöstä", niin ylitytsepersuavan riemastunutta yleisön vastaanotto oli ja niin suuri kuhina keikan jälkeen alkoi narikan edessä.

Sääli. Tämän mainion illan älyttömimmän, rehellisimmän ja viihdyttävimmän keikan heitti ehdottomasti kolmikon viimeinen, huolella jalostettua rovaniemeläistä sukujuurta oleva Nuoret Herrat. Vaikka he tuskin pahastuisivat maineesta saati mammonasta, tulee näiden leppoisasti pohjoisilla kielillä paapattavien miekkosten asenne vielä suoraan hampunhuuruudesta kellarihuoneesta, harvinaisten funk-levyjen niskaan ryöpytetyistä sanapiiskoista. Ja nimen omaan siten, että ne sanat ovat tärkeimpiä sanoja, se levoton huolettomuus joka on painavinta mitä on. Hyvä svengi taltuttaa parhaiten pahan karman.

JUUSO PAASO

Rauhantoimintaa Tampereella

RAUHANAKTIVISMIN uusi vuosituhat alkoi Tampereella Mustavihreistä päivistä, joiden yhteydessä järjestettiin mm. Bomspotting-työryhmä. Tapahtuman organisoiminen oli kuitenkin järjestäjille sen verran raskas prosessi, että sen jälkeen Tampereen rauhantoiminta vietti helmikuusta syksyyn asti ansaittua lomaa.

Syksyllä toiminta kuitenkin heräsi uudelleen henkiin mm. ravintola Telakalla järjestettyjen antimilitarististen kakkukestien merkeissä. Kakkukestit on koettu onnistuneeksi keinoksi levittää tietoa totaalikieltäymisestä ja AKL:n toiminnasta uudelle yleisölle, minkä lisäksi niillä on kerätty rahaa totaalikieltäytyjille ja paikallistoiminnan tukemiseen. Syyskuussa AKL sai myös virallisesti Tampereen paikallisosastonsa.

Kuten edeltävinäkin vuosina, järjestettiin Tampereella tänäkin vuonna kutsuntakampanja, jonka uutena piirteenä oli sen laajeneminen Hämeenlinnaan, Toijalaan ja Kangasalalle. Tulevina vuosina vastaavanlaisia lähialueille laajennettuja kampanjoita tullaan jatkamaan. Syksyllä toimintansa aloitti uudestaan myös Ruokaa ei aseita -ryhmä. Ryhmän toiminta keskittyi pääosin syyskuun 11. päivän terrori-iskuihin ja niitä seuranneisiin Afganistanin pommituksiin. Näiden teemojen puitteissa REA järjestettiin kerran syyskuussa ennen vastaiskuja ja myöhemmin iskujen alettua osana rauhannarssia. Ruokaa ei aseita -tapahtumia on lisäksi järjestetty Älä osta mitään -päivänä ja kutsuntakampanjan yhteydessä.

Ennen vastaiskuja REA pyrki uuden "Jos haluat rauhaa, valmistaudu sotaan?"

VAPPU JALONEN

-lentolehtisen avulla valaisemaan iskujen takana piileviä taloudellisia ja poliittisia ennakoasetelmia sekä herättämään keskustelua vastaiskujen vaihtoehtoista. Kun vastaiskut lopulta kuitenkin alkoivat, palasi REA vanhaan yhteiskunnan eriarvoistumisen lisääntymistä ja asevarustelumäärärahojen kasvua kritisoivaan flyerinsä. Tällä pyrittiin viestittämään sitä, että onnistuneetkaan vastaiskut eivät kykene turvaamaan rauhaa jos sotiin johdaviin taloudellisiin tai sosiaalisiin epäkohtiin ei puututa.

Tulevaisuudessa paikallisyhdistyksen toimintaa pyritään rahoittamaan mm. tukikeikoilla ja Telakalla järjestettävillä myyjäisillä. Tämän lisäksi REA:n ja kakkukestien järjestämistä tullaan jatkamaan. Näillä terveisin AKL-Tampere toivottaa hyvää joulua kaikille toimintaan osallistuneille ja rauhallista uutta vuotta koko maailmalle.

ANTTI TIETÄVÄINEN

Asiallista, hyödyllistä ja tarpeellista

TÄYDENNYSPALVELUSTA on käsitelty kaikissa Sivari & totaalin tämän vuoden numeroissa. Nyt on kehujen vuoro.

Kiuruveden kaupunki ylpeilee kahdella seikalla. Ensinnäkin kaupungissa on eniten lehmiä koko Suomenmaassa ja toiseksi se pitää itseään "Suomen Luomupääkaupunkina". Valitettavasti kumpaiseenkaan asiaan ei pääse tutustumaan, jos on määrätty paikkakunnalle täydennyspalvelukseen.

Kiuruvedelle määrätään yleisesti ottaen linjan Hanko - Hyvinkään pohjoispuolen reservinkieltytyt. Täydennyspalveluskurssit järjestää Kiuruveden kaupungin pelastuslaitos. Noin viisi kertaa vuodessa järjestettävillä viiden päivän kursseille osallistuu keskimäärin 20 - 25 miestä kerrallaan.

Etukäteisinfo kertoi pääosan koulutuksesta olevan "luokkaopetusta, sitten voi olla jokin lyhyt demonstraatio tai harjoitus ulkona". Siviilipalveluskurssin johtajan alkuluennon aikana mietin, onko tästä touhusta hyötyä sen enempiä kouluttajille kuin koulutettavillekaan. Onneksi lamaannuttava puolituntinen oli pian ohi ja sain huomata hyötyväni kursista enemmän kuin ikinä saatoin kuvitella.

Kouluttajina toimivat paikallinen palopäällikkö ja palomiehet. Kurssiin kuului neljä osiota: paloturvallisuus (10 h), alkusammutusharjoitus (2 h), ympäristönsuojelu (2 h) ja hätäensiapu (16 h).

Kouluttajat olivat tajunneet tehtävänsä täydellisesti. Heidän tarkoituksenaan oli tehdä viikosta mahdollisimman mielekäs. Ensiksi käsiteltävät asiat käytiin läpi teoriassa, jonka jälkeen niihin perehdyttiin käytännössä. He kertoivat asioita lupsakkaan savolaistyylillä ilman niuhottamista ja turhantärkeilyä. Eri asia on, kuinka moni ymmärsi kaikki viäntämiset ja kiäntämiset.

Valitettavasti hätäensiapukoulutus ei ole "virallista", koska mukana ei ole SPR:n kouluttajaa. Koulutus oli silti erittäin asiantuntevaa, koska palomiehet pystyivät kertomaan asioista oman kokemuksensa perusteella ja demonstroimaan käytännön tilanteita vakuuttavasti. Väitän vuotta aiemmin käymäni SPR:n hätäensiapukurssin olleen selvästi huonompi.

Paloturvallisuuskoulutuksessa oli tehoa. Ja olihan se pikkupoikien hauska päästä leikkimään tulella ihan luvan kanssa. Tarinat läheltä piti ja pahemmista tapauksista saivat ainakin minut katsele-

maan uudella tavalla työpaikkani alkusammutuskalustoa ja varauskäyntejä.

Opin yhden viikon aikana enemmän oikeita asioita kuin kahdeksassa kuukaudessa armeijan palveluksessa. Laimeasti todeten koulutus oli asiallista, jokaiselle hyödyllistä ja tarpeellista.

Kovin paljoa virikkeitä koulutuspaikka ei tarjoa satunnaiselle kurssilaiselle. Omat iltani kuuluivat lähinnä ulkoilemalla ja lukemalla. Muita suosittuja harrastuksia tuntuivat olevan tv:n katselu, kortinpeluu, kaljoittelu ja muu sekalainen puuhastelu. Ulkoisia puitteita ei voi kauheasti moittia, ellei ole tottunut satiirilakanoihin. Huoneistoissa on mm. pikkuruinen sauna. Tietenkin huutava vääryys oli ettei Nelonen näkynyt Ylä-Savon korvessa.

Meille kerrottiin että kurssia pidetään "rangaistusluonteisena palveluksena, koska olette rikkoneet juridisesti ja moraalisesti vannomanne sotilasvalan". Voi vain kysyä, millainen rangaistus on oppia pelastamaan ihmisiä?

TOMMI TAPIAINEN

Ajatuksia itsenäisyyspäivän paraatin aikaan Joensuussa

Makaan vähän kohmeloisena sängyssä. Hävittäjät vyöryvät ylitseni niin että ikkunat särisevät. Kasvini tanssivat ikkunalaudalla kuin kuolontanssia. Käväisee mielessä, että kohta rysähtää. Raotan säleerhoa ja näen kuinka armeijan tykit ja kuorma-autot menevät jonossa joenvarressa. Muistan, että on itsenäisyyspäivä. Laulan Jäähyväiset aseille ja menen kylpyyn.

© JUHA MARTTUNEN

Siviilialvelus lyhenee Saksassa – sivarien määrä kasvaa

Jatkoa etusivulta...

Baumannin sanoja on helppo uskoa tilastoja ja faktoja lukiessaan. Vuonna 1990 sivari lyheni 20:stä 15:n kuukauteen, 1995 kolmeentoista, vuonna 2000 11:n ja lokakuussa 2001 sivarit saivat tiedon palveluksen lyhenemisestä kymmeneen kuukauteen. Lyhennykset ovat aina seuranneet palveluksen lyhentymistä Bundeswehrissä, Saksan puolustusvoimissa. Päivärahojen (7,25e - 9e/ päivä, summa nousee palveluksen edetessä), kuuluu sivareille täysimuonitus tai ruokaraha, asuminen, euro päivässä vaatteisiin ja niiden huoltoon sekä tarvittaessa matkakulut. Näiden lisäksi on sivari oikeutettu myös 670 euron kotiutusrahaan, jolla halutaan turvata "normaaliin elämään" palaaminen, joulurahaan (n.168e) - ja jouluaattoiltana työskennellessään on hän lain mukaan saava pienen paketin arvoltaan 7,50e. Valtiolta palveluspaikka saa n. 6,25e per päivä per sivari, joka kattaa arvion mukaan puolet palveluspaikan kuluista.

"Saan kuukaudessa noin 400 euroa", kertoo Lars Philipp, sivari jo neljättä kuukautta, "sillä elää jo hyvin ja summa vielä nousee loppua kohden". "Saan ruokarahat viikonlopuilta ja illoilta, muutoin voin syödä kahvilassa tai työpaikalla", jatkaa Kinderheilstättenilla integroidussa päiväkodissa työskentelevä Lars. Hän asuu työntekijäasuntolassa, kuten enemmistö sivareista Saksassa, neljän muun sivarin, kymmenen FSJ:n (Vapaaehtoisen Sosiaalisen Vuoden tekijän) sekä allekirjoittaneen EVS:n kanssa. Enemmistö sivareista työskentelee sairaaloissa, kehitysvammaisten hoitolaitoksissa tai vanhainkodeissa ja asuu niiden yhteydessä. Kinderheilstättenilla sivarit asuvat asuntolassa, lähellä asuvista osa kotonaankin. Saksassa kotona asuvat eivät saa rahaa kotona asumiseen, mikäli heille on asunto tarjottu palveluspaikan puolesta." Asuntolaelämässä ei ole mitään valittamista, päinvastoin, tämä on eri hauskaa", toteaa Lars parin muun sivarin nykytellessä taustalla. Baumannille asuntola on valtti, josta pidetään huolta ja jolla houkuttelee sivareita.

"Olemme juuri asentaneet tv-satelliittipörselit kaikkiin huoneisiin, ja muu-

tenkin pyrimme tekemään asuntolasta miellyttävän niin sivareille kuin muillekin", ja samassa yhteydessä kertoo sivareista käytävän "kilpailua". "Meidän laitostyhteisöllemme, kuten muillekin vastaaville sosiaalisen sektorin yksiköille ovat sivarit korvaamattomia, en tiedä kuinka tulisimme toimeen ilman siviilipalvelusmiehiämme." Saksassa siviilipalveluksensa voi tehdä pääasiallisesti sosiaalisen alan yksikössä tai ekologisessa projektissa, ekologist projektit ovat kuitenkin pieni vähemmistö, ja isot laitokset työllistävät sivarienemmistön. Monien mielestä sosiaalihuolto ei tulisi toimeen ilman sivareita. Tosin niin seitsemäntoista sivaria työllistävä Baumann kuin moni muukin päättävä taho on joutunut miettimään, mitä tehdä, jos sivareita ei jossain vaiheessa enää ole. "Yleisen asevelvollisuuden lakkauttamisesta on keskusteltu, niin tapahtuessa ei olisi sivareitakaan. Poliitikotkin tietävät sen merkitsevän katastrofia, enkä uskokaan muutoksen tapahtuvan nopeasti".

"Olemme korostaneet sosiaalisen pääoman kertymistä houkutellessamme sivareita ja vapaaehtoisvuoden tekijöitä Kinderheilstättenille. Vuosi vammaisten kanssa työskentelyä antaa uusia näkökulmia elämään. Vaikka lähtisit opiskelemaan insinööriksi, on sosiaalisesta pääomasta hyötyä", sanoo Baumann, "tätä porkkanaa olemme käyttäneet myös julkisessa keskustelussa siviilipalveluksesta." Siviilipalvelusmies Philip on samoilla linjoilla Baumannin kanssa, "Työni päiväkodissa, jossa on sekä vammaisia että normaaleja lapsia on antoisaa, kaikille tekisi hyvää työskennellä "erilaisten" ihmisten kanssa". Hän ei pidä lainkaan huonona asiana, että sivari on yleensä suoritettava sosiaali- & terveydenhuoltosektorilla työskennellen. Laitoksissa voi työskennellä talonmiehenäkin, mutta "lamppujen vaihtaminen on hărăhommaa" ja hallinnossa työskentelyäkin pitää Lars Philip ei-sivarimaisena.

Halutessaan suorittaa palveluksensa siviiliin on saksalaisen kirjoitettava hakemus viranomaisille, jossa hän eettisiin, uskonnollisiin tai poliittisiin syihin vedoten kieltäytyy tarttumasta aseisiin. Pelkkä raksi ruutuun ei riitä. "Kirjoitin kaksi ja

puolisivuisen hakemuksen, jossa vetosin mm. Kantin kategoriseen imperatiiviin", kertoo Lars, "se on käsittääkseni aika normaali pituus, sillä näkemyksensä on perusteltavakin". "En tiedä, että viime aikoina ketään halukasta olisi hylätty, ja päätöksestä voi aina valittaa". Hänen mukaansa sivarit ovat kirjavaa joukkoa, yhteistä eetosta ei voi nimetä. Joukossa on aitoja pasifisteja, mutta iso osa on mukavuudenhaluisia nuoria miehiä, joita armeijatouhut vain eivät kiinnosta. Tosin liika laiskuus voi kostautua: "Tunnen pari tyyppiä, jotka ovat armeijassa, koska eivät saaneet aikaiseksi kirjoittaa sivarihakemusta".

Ex-sivari Baumann löytää nykyisestä sivaripolvesta kahdenlaisia hahmoja: "On

niitä, jotka ajattelevat pääsevänsä helpommalla sivarina ja heidän työmotivaationsa on heikohko. Sitten on vahvasti sosiaalisesti suuntautuneita kavereita, joiden työskentelyä on ilo seurata". Jälkimmäisissä näkee Baumann usein sitä samaa sivarihenkeä, jota oli enemmän hänenkin aikanaan: "Uskotaan että maailmaa voidaan muuttaa vain ihmisten välisellä kanssakäymisellä".

Mikäpä sen kauniimpaa.

JARMO LYHTY

Rauhan puolesta Berliinissä

Luantaina 13.10. oli Saksassa useassa kaupungissa sodan vastaisia mielenosoituksia. Itse osallistuin suurimpaan niistä Berliinissä. Mielenosoituksessa oli ihmisiä järjestäjien mukaan 50 000, poliisi puolestaan arvioi väkimääräksi 15 000. Totuus lienee jotain siltä väliltä.

SAAPUESSANI TAPAHTUMAN lähtöpaikalle Alexanderplatzille paikalla oli jo paljon väkeä lämpimässä säässä. Aukiolla oli tapahtuman vakavasta teemasta huolimatta varsin leppoisa tunnelma. Aurinko paistoi, monenlaista musiikkia kuului, kurdit esittivät perinteisiä tanssejaan, ja ihmiset pitivät puheita. Paikalla jaettiin myös ilmapalloja, joissa oli rauhankyyhkyn kuva. Erilaisia banderolleja ja kylttejä mielenosoittajilla oli sadoittain. Median edustajia mikrofoneineen ja kameroineen näki myös ilahduttavan runsaasti.

Oli hienoa huomata, että tapahtumaan osallistuneiden ikäjakauma oli suuri.

Nuoret punkkarit ja pukuihin sonnustautuneet eläkeläiset vaikuttivat viihtyvän hyvin samassa paikassa tärkeän yhteisen asian yhdistäessä. Varmaankin Saksan - ja erityisesti Berliinin - synkkä historia pitää sodan ja rasismien eri tavalla paikallisten asukkaiden mielissä kuin esimerkiksi suomalaisten. Aukiolla olleissa kansalaisjärjestöjen myyntikojuissa olikin runsaasti myytävänä natsismien vastaista materiaalia. Puheissa ja aukiolla myydyissä lukuisissa lehtisissä esiintyi myös usein termi "kolmas maailmansota".

Pitkä mielenosoituskulkue kiersi hitaasti Berliinin katuja, ja tunnelma oli

Kein Krieg! Aufstehen für den Frieden! DEMO 13.10. Für Solidarität und soziale Gerechtigkeit

lämmän ja rauhaista. Aggressiivisia iskulauseita ei kuulunut eikä nyrkkejä heilutettu, mikä ei mielestäni etenkään rauhan puolesta järjestettäviin tapahtumiin kuulu. Sen sijaan annettiin banderollien, rumpujen ja rauhanlaulujen kertoa kulkueen sanoman. En havainnut vihamielistä käytöstä kohdistuvan edes poliiseihin, joita lehtitiedon mukaan oli paikalla noin 2 000.

Kulkue päätyi aukiolle nimeltä Gendarmenmarkt, jolle monituhapäinen ihmisjoukko kerääntyi kuuntelemaan puheita. Ainoa ikävä välikohtaus tapahtuman aikana oli, kun muutama uus-

natsi yritti pilata tunnelman levittämällä banderollinsa torin laidalla olevan ranskalaisen katedraalin tornista. Kaiken kaikkiaan tapahtuma oli todella onnistunut, ja kaduille oli lähtenyt kirjava ihmisjoukko ilmaisemaan mielipiteensä rauhan ja oikeudenmukaisuuden puolesta.

HENRI HAIMI

Jatkoa sivulta 2...

Amnesty Internationalin mielipidevanki-adoptiot ovat malliesimerkki totaali-kieltäytymisen ja siviilipalveluksen kiinteästä suhteesta: Amnesty vaatii parannuksia Suomen siviilipalveluslakiin tunnustamalla totaali-kieltäytyjiä mielipidevangeiksi. Toistaiseksi tämä painostus ei ole johtanut lakimuutoksiin, mutta joka tapauksessa kampanjoinnin tuloksena siviilipalveluksen ongelmat on saatu esiin sekä tiedotusvälineissä että päättäjien silmissä. Enemmin tai myöhemmin tämä johtaa myös välttämättömiin lainsäädännöllisiin parannuksiin.

Siviilipalvelus on - halusivatpa sivarit itse sitä vaiko eivät - Suomessa poliittisesti herkempi ja enemmän poliittisia intohimoja herättävä asia kuin useimmissa muissa maissa. Syitä tähän mietittäessä ensimmäisenä tulevat mieleen luonnollisesti ensisijaisesti historiasta kumpuava armeijan poikkeuksellisen korkea sosiaalinen arvostus sekä lähes ainutlaatuisen kattava asevelvollisuusjärjestelmä: armeija ja sen pyrkimyksiä tukevat poliittikot haluavat edelleen kaikki miehet aseisiin, jolle ajattelulle siviilipalvelus on tietysti väistämättä uhka eikä siihen hakeutuvien määrää saa sen mukaan päästää liian korkeaksi. Aseistakieltäytymistä koskevaa lainsäädäntöön ei ole Suomessa kertaakaan saatu merkittäviä parannuksia pelkästään neuvottelemalla ja esittelemällä hyviä argumentteja - jokainen parannusta on edeltänyt pitkä ja laaja aseistakieltäytyjien kampanjointi. Näissä oloissa Aseistakieltäytyjäliitosta on kasvanut varsin laajapohjainen ja voimakas aseistakieltäytyjien etujärjestö.

Useimmissa muissa maissa aseistakieltäytyjien etuja ajavat järjestöt ovat heikompia ja pienempiä - samalla kun tietysti tarvekin "radikaaliin" toimintaan on vähäisempi.

Kasvaneeseen siviilipalvelusmiesten joukkoon mahtuu myös niitä, joiden mielestä Aseistakieltäytyjäliitto on liian radikaali. Siviilipalvelusmiesten joukko on 90-luvun aikana muuttunut entistä heterogeenisemmaksi - joukkoon mahtuu entistä enemmän muitakin kuin ehdottomia pasifisteja ja antimilitaristeja. Entistä hajanaisemmasta joukosta löytyy myös niitä, jotka eivät ole yhtä mieltä Aseistakieltäytyjäliiton tavoitteista. Toisaalta voidaan kuitenkin kysyä, kiinnostaisiko puhtaasti henkilökohtaista syistä siviilipalvelukseen hakeutuneita epäpoliittisia henkilöitä mikään muukaan etujärjestö.

Aseistakieltäytyjäliitto näkee itsensä antimilitaristisena järjestönä, joka työskentelee aseistakieltäytymisen parissa, koska se näkee sen päämääriensä kannalta arvokkaaksi. Niiden edistämiseksi teemme myös paljon aseistakieltäytymisen suoraan liittymätöntä työtä ruohonjuuritason rauhanjärjestönä. Aseistakieltäytyjäliiton sodan- ja väkivallanvastaiset tavoitteet vastannevat myös siviilipalvelusmiesten enemmistön näkemyksiä.

Yhden tärkeän osan liiton työstä muodostaa julkisuuden kautta tapahtuva vaikuttaminen. Kuluneelta syksyltä löytyy lukuisia esimerkkejä runsaasti positiivista julkisuutta saaneista tempauksista: totaali-kieltäytyjien joukko-oikedenkäynti Loviisassa ja sen yhteydessä järjestetty mielenosoitus toivat laajalti

esille totaali-kieltäytyjien protestia, siviilipalvelusmiesten asumiskustannusjärjestelmän korjaamista vaatinut työnseisaus herätti monien toimittajien kiinnostuksen ja Belgiaan paenneen totaali-kieltäytyjä Jussi Hermajan tapaus ylitti uutiskynnyksen myös Suomen rajojen ulkopuolella luoden kansainvälistä painetta Suomen siviilipalvelusjärjestelmän epäkohtien korjaamiseksi. Toki tiedotusvälineistä löytyy edelleen runsaasti aseistakieltäytyjiin kohdistuvia negatiivisia ennakoasenteita, joiden johdosta epäasiallisia uutisia ja väärinkäsityksiä on joskus päässyt syntymään. Tätä taustaa vasten Aseistakieltäytyjäliiton pitkäjänteisen tiedotustyön tuloksia on pidettävä positiivisina.

Aseistakieltäytyjäliitto näkee mielenosoitukset yhtenä olennaisena yhteiskunnallisen vaikuttamisen muotona ja tapana nostaa asioita keskustelun kohteeksi. Liitto ei sen sijaan itse järjestä kansalaistottelemattomuustapahtumia, mutta se saattaa tukea esim. totaali-kieltäytyjien, aurantakojaliikkeen tai Suomessa Muurinmurtaajat -ryhmän harjoittamaa väkivallatonta, avointa ja vastuullista kansalaistottelemattomuutta.

Näkyvän toiminnan lisäksi myös hiljainen vaikuttaminen on tietysti välttämätöntä. Julkisuudessa näkyvien kannanottojen ja tempauksien varjoon jääkin paljon näkymätöntä Aseistakieltäytyjäliiton työtä. Yhteydenpito kansanedustajiin, eduskunnan valiokunnille ja ministeriölle toimitettavat lausunnot, tiedotusvälineille toimitettava taustamateriaali ja toiminta Siviilipalvelusasiain neuvottelukunnassa ovat työtä, joka vai-

kuttaa "pinnan alla" jatkuvasti siviilipalvelusjärjestelmän ja yleisen mielipiteen kehitykseen. Näkymätöntä työtä on myös koko Aseistakieltäytyjäliiton toiminnan rungon muodostava siviilipalvelusmiesten neuvonta ja oikeusavun tarjoaminen. Tämän työn myötä vuosikymmenien saattossa kasautuneeseen asiantuntemukseen viranomaisetkin ajoittain turvautuvat erityisesti liiton juridisen asiantuntemuksen osalta.

Yhtenä taustatekijänä siviilipalvelusjärjestelmän kehittämisen kohtaamalle vastarinnalle monet ovat nähneet siviilipalvelusmiesten julkisuus kuvan, joka ei kaikilta osin vastaa todellisuutta. On täysin totta, että entistä enemmän tulisi tuoda esille sitä yhteiskunnalle hyödyllistä työtä, jota siviilipalvelusmiehet tekevät ruokapalkalla vaikkapa sairaaloissa, vanhainkodeissa, kirjastoissa ja kouluissa. Hieman kärjistäenhan voidaan sanoa, että siviilipalvelusmiehet ovat yhteiskunnalle tuottoisia, kun taas varusmiehet kuluttavat yhteiskunnan varoja.

Siviilipalvelusjärjestelmän ongelmien korjaamista edesauttaisi tiiviimpi yhteydenpito siviilipalvelusmiesten välillä. Samalla voitaisiin laajemminkin luoda yhteishenkeä siviilipalvelusmiesten välille. Tämä edellyttäisi siviilipalvelusmiehiltä itseltään aktivoitumista. Aseistakieltäytyjäliitto tarjoaa puitteet yhteistyön kehittämiselle ja kutsuu kaikki siviilipalvelusmiehet mukaan kehittämään entistäkin vahvempaa etujärjestöä yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

ASEISTAKIELTÄYTYJÄLIITON HALLITUS

Brian Martin: Nonviolence versus capitalism (War Resisters' International, London 2001)

KAPITALISMILLA ON KYKY näytettyä kaikkivoipana kehityksen päätepiteenä, vaikka yhteiskuntamalleihin liittyy tosiasiaa huomattavaa monimuotoisuutta. Tästä ongelmallisuudesta australialainen Wollongongin yliopiston professori Brian Martin lähtee liikkeelle teoksessaan Nonviolence versus capitalism ensinnäkin analysoiden kapitalismia väkivallattomuuden näkökulmasta, toiseksi pohdiskellen väkivallattomia toimintamalleja sekä kolmanneksi esitellen vaihtoehtoisten yhteiskuntamallien periaatteita.

Martinin mukaan kapitalismin keskeiset ongelmat liittyvät sen rooliin eriarvoisuuden tuottajana, työn hyväksikäyttäjänä ja voiton tavoittelun korostajana - mikään yleispätevä selitys kaikelle epäoikeudenmukaisuudelle kapitalismi ei ole. Martin väittää, että järjestyksen pysyvyyden eräänä ehtona on valtion väkivaltamonopoli, joka ei ole vain väline hallitsijoiden käsissä vaan elementti, joka osaltaan tuottaa väkivallan jatkuvuutta. Kapitalismia Martin pitää ongelmallisena väkivallattoman muutostoiminnan kohteena, koska se on tehokas suhteisiin sisällyttäjät ja koska sitä ylläpitävät mm. myös konsumeristiset käyttäytymismallit ja merkitys-järjestelmät.

Martin korostaa usein väkivallattomuuden ja leninistisen strategian eroja ja käyttää paljon esimerkkejä gandhilaisesta organisoinnista sekä "länsimaisista" ympäristö- ja kansalaisoikeusliikkeistä. Väkivallattomien toimintamallien (mm. työläisten itse-

hallinto, sabotaasi, ympäristökampanjat, siviilivastarinta jne.) käsittely on jäsenelty sen mukaan, miten nämä ensinnäkin kykenevät vähentämään kapitalistista valtaa, toiseksi mikä on niiden kyky lisätä ihmisten osallistumista, kolmanneksi miten päämäärä sisältyy niihin keinoihin ja neljänneksi kuinka ne pystyvät välttämään ulkopuolista haltuunottoa.

Martinin kieli on epäakateemista, mutta toisaalta välillä liiankin yleistajuista ja oppikirjamaista, sillä kirja ei varsinaisesti ole älyä kiihottava lukunautinto. Teos on ilmeisesti suunnattu "aktivisteille", ja siten esimerkiksi kapitalismin ongelmien esittely on sangen pintapuolista, koska pääpaino on annettu väkivallattoman toiminnan esittelylle (tämän ongelman Martin myöntää). Myönteistä on se, kuinka Martin ajoittain huomioi yhteiskuntien jälkiohjeellisuuden vaikutukset teorian käyttökelvottomuuteen: toisaalta vallan mekanismin monimutkaistuminen ja "biopoliittisuus" kyseenalaistavat hyväksyntäteorian (jonka mukaan vallan jatkuvuus perustuu tottelevaisuuteen), ja toisaalta postfordistisilla tuotantomalleilla on kyky näyttäytyä työntekijöiden itsehallintana.

MARKUS TERMONEN

Brian Martinia on luettavissa suomeksi artikkelikokoelmasta Väärin ajateltua - anarkistisia puheenvuoroja herruudettomasta yhteiskunnasta.

Liittokokous valitsi uuden hallituksen

ASEISTAKIELTÄYTYJÄLIITON sääntömääräinen syysliittokokous järjestettiin tänä vuonna Jyväskylässä 24.11. Kokouksessa valittiin hallitukseen kuusi jäsentä. Uusina mukaan tulivat Hanna Niemi (Tampere) ja Olga Ruonala (Helsinki), vanhoista taas jatkavat Henri Hellén (Helsinki), Antti Meriläinen (Helsinki), Sampsa Oinaala (Helsinki), Jukka Peltokoski (Jyväskylä) ja Miira Rauhamäki (Jyväskylä). Näistä Peltokoski valittiin vain kevääseen saakka paikastaan kesken kauden luopuneen Jussi Hermajan tilalle. Viime keväänä valituista kautensa

Hiljaisella hetkellä muistettiin terrorisodan tulevia uhreja

ASEISTAKIELTÄYTYJÄLIITTO osallistui syksyn aikana kahden syyskuun terrori-iskuihin ja Afganistanin sotaan liittyvän tapahtuman järjestämiseen. Niistä ensimmäinen oli tasan viikko terrori-iskun jälkeen, tiistaina 18.9.2001 kello 15.45, Yhdysvaltain suurlähetystöllä yksittäisten kansalaisten aloitteesta vietetty hiljainen hetki USA:n suunnitteleminen kostoiskujen uhreille. Tiukasti vartioitun lähetystön edustalle hiljaista hetkeä viettämään kokoontui nelisenkymmentä ihmistä. Viikkoja ennen sodanvastaisen liikkeen nopeaa heräämistä järjestetty mielenilmaus oli ensimmäinen Yhdysvaltoihin kohdistuneen terrori-iskun johdosta järjestetty tapahtuma Suomessa.

Hiljaisella hetkellä muistutettiin, että vaikka terrori-iskut Yhdysvaltoihin olivat hirvittävä inhimillinen tragedia, eivät ne - kuten ei mikään muukaan - oikeuta väkivallan kierteen jatkamista. Hiljaisella

hetkellä kehoitettiin Yhdysvaltoja sotatoimien sijasta etsimään terrori-iskuihin syyllystyneet ja tuomitsemaan heidät oikeusvaltion periaatteiden mukaisesti.

Vaikka yhdysvaltojen lokakuun ensimmäisen viikon lopulla käynnistämästä sotilasoperaatiosta ei tullut niin verinen, kuin etukäteen arveltiin, ei siviiliuhreilta välttytty. 18.9. järjestetty hiljainen hetki lienee edelleen ainoa näiden satojen viattomien siviilien "muistoksi" Suomessa järjestetty tapahtuma. Terrorisodan lopullista uhrimäärää voi vain arvailla Yhdysvaltojen suunnitellessa sotatoimien laajentamista Somaliaan ja Irakiin.

Afganistanin lapset jäivät ilman tukea

22. marraskuuta Aseistakieltäytyjäliitto järjesti yhdessä Rauhanpiipun kanssa Vanhalla ylioppilastalolla Helsinki Underground Aid -konser-

loppuun saakka jatkavat Hans Hellén, Simo Hellén, Jyrki Lappalainen, Sami Nieminen ja Panu Väänänen.

8.12. kokoontuneessa hallituksen järjestäytymiskokouksessa valittiin puolestaan luottamushenkilöt seuraavalle puolivuotiskaudelle. Puheenjohtajana jatkaa Jyrki Lappalainen, mutta varapuheenjohtajan ja sihteerin tehtäviä hoitamaan nimettiin uusia voimia, kun ensin mainitun vakanssin hoitajaksi tuli Miira Rauhamäki ja jälkimmäisen Hans Hellén. Taloudenhoitajana jatkaa Kaj Raninen.

SIMO HELLENEN

tin, jossa esiintyivät WAX - Real Time Orchestra, Leroy Luthors Disco Evolution, Hidria Spacefolk, sekä useat DJ:t.

Konsertin tuotto oli tarkoitus lahjoittaa Pelastakaa lapset ry:n Afganistan keräykseen. Valitettavasti samalle illalle sattunut syksyn pahin lumimyräkkä ja myrskylukemiin yltynyt tuuli saivat monet rauhaa rakastavat musiikin ystävät jäämään kotiin, joten konsertin tulot eivät kattaneet edes järjestelykuluja.

Tue antimilitarista työtä – osta AKL:n tuotteita!

Musiikkia

Farewell to Arms III -CD
Uusi, kansainvälinen vaihtoehtomusiikin kokoelma. Mukana yli 20 bändiä mm. JMKE, Oi Polloi, Kontrovers, Section 8, Oheisvasara, Hero Dishonest, Forca Macabra... 2001 - 10 euroa (jäsenhinta 8 euroa).

Jäähvyäiset aseille II -CD
Levy kokoaa samalle äänitteelle suomalaisen vaihtoehtomusiikin parhaimmista. Mukana 10 bändiä, kukin kahdella kappaleella: "Alakulttuurin kusipää", Baschbashuk, Contrast, Endstand, Freak-Ed, Juggling Jugulars, Manifesto Jukebox, Punk Lurex OK, Sharpeville, Wasted. 1999 - 6 euroa (jäsenhinta 5 euroa).

Krääsää

Antimilitaristiset T-paidat
Katkaistu kivääri ja Suomen leijona, joka katkaisee miekkansa, värit musta, vihreä, ja punainen. Koot L, XL (osa loppu) - 10 euroa (jäsenhinta 9 euroa)

Katkaistu kivääri -pinssi
Antimilitaristisen liikkeen maailmanlaajuinen tunnus. 2 euroa/kpl.

Rintanapit (Ø 38 mm)
Noin 15 erilaista antimilitaristista aihetta. 1 euro/kpl.

Postikortteja
Piirtänyt Seppo Leinonen. 50 c/kpl

Kirjoja

Katkelmia alistumisesta ja vastarinnasta
Viisi artikkelia väkivallattomasta vastarinnasta esimerkkeinä erilaisten ympäristöjen ja tilanteiden kirjosta, jossa väkivallattoman vastarinnan lukuisilla menetelmillä näyttäisi olevan sijansa - ja ehkä myös missä niillä ei näyttäisi olevan. 60 sivua - 1998 - toim. Kaj Raninen - 3 euroa.

Aseistakieltäytyjän maailma
Mitä on pasifismi? Onko väkivalta välttämätöntä? Miksi ja miten kieltäytyä väkivallasta? Mihin sotaan Suomi varautuu? Onko aseettomuus avuttomuutta?... 200 sivua - 1989 - Juha Tuomikoski - 3 euroa.

Nuoriso ja asevelvollisuus
Kansainvälisen Rauhantoimisto (IPB) ja Sodanvastustajien Internationaali (WRI) järjestivät yhteistyössä AKL:n ja Suomen Rauhanliiton kanssa 1985 kansainvälisen symposiumin "Nuoriso ja asevelvollisuus". Kirja sisältää symposiumissa pidetyt esitelmät. 288 sivua - 1988 - toim. Jouko Väänänen, Kimmo Kiljunen - 3 euroa.

Kaikki miehet aseisiin!
Puheenvuoroja siviilipalveluksesta ja aseistakieltäytymisestä. 100 sivua - 1985 - toim. Tapani Kaakkuriniemi, Jukka Kanerva - 2 euroa

Kurikompanian kirkonkellot
Toisenlainen tarina jatkosodasta. Kirja seuraa aseistakieltäytyjien matkaa Suomalinnasta Pelson soille. 240 sivua - 1996 - Uolevi Aho - 13 euroa (jäsenhinta 11 euroa).

Tilaukset lähetetään Aseistakieltäytyjäliiton toimistolle. Minimitilaus 4 euroa, jos maksu ei ole tilauksen mukana. Postikulut lisätään hintaan. Sampo 800017-750541. Jäsenhinnat voimassa vain noudettaessa Helsingin toimistolta.

Antimilitaristinen pamflettisarja

Propagandan takaa
Kolme tanskalaisen rauhantutkija Jan Öbergin tekstiä, joissa analysoidaan, mitä itse asiassa tapahtui Kosovossa keväällä -99 ja mitä tapahtui sen myötä koko maailmalle. 20 sivua - lokakuu 1999 - Jan Öberg - 1 euro.

Jugoslavian väkivallaton vallankumous
Neljä tanskalaisen rauhantutkija Jan Öbergin tekstiä, joissa analysoidaan Jugoslavian muutosta ja alueen tulevaisuudennäkymiä. 24 sivua - 2001 - Jan Öberg - 1 euro.

Mielipidevangin opas
Opas totaali kieltäytymistä harkitseville. Kattava tietopaketti totaalin oikeusprosessista ja vankiloista. 32 sivua - 3. painos lokakuu 1999 - toim. Kaj Raninen - 1 euro.

Sodalla on lapsen kasvot
Vihko kertoo lasten käyttämisestä sotilaina eri puolilla maailmaa. Varovaisen arvion mukaan lapsisotilaita on tällä hetkellä maailmassa ainakin 300 000. Alle 18-vuotiaita sotilaita käytetään tällä hetkellä 36 aseellisessa konfliktissa, alle 15-vuotiaita 28:ssä. 16 sivua - toukokuu 1999 - Jarkko Saipio - 1 euro.

Salaisuus, joka vaati elämän
Mordechai Vanunu vuodatti tietonsa Israelin salaisesta ydinaseohjelmasta englantilaiselle Sunday Times -lehdelle. Hänet kidnappattiin Italiasta ja tuomittiin salaisessa oikeudenkäynnissä 18 vuodeksi vankeuteen. Vihko sisältää neljä tekstiä, jotka kertovat Vanunun tapauksesta ja Israelin salaisesta ydinaseohjelmasta. 24 sivua - syyskuu 1999 - toim. Robert Ryömä, Kaj Raninen - 1 euro.

ASEISTAKIELTÄYTYJÄLIITTO RY

Rauhanasema, Veturitori 3,
00520 Helsinki
puh. 09-140427, fax 09-147297
akl@aseistakieltaytyjaliitto.fi
http://www.aseistakieltaytyjaliitto.fi

Paikallisosastot:

AKL-Hämeenlinna
PL 31, 13101 Hämeenlinna
akl.hml@aseistakieltaytyjaliitto.fi

AKL-Jyväskylä
PL 367, 40101 Jyväskylä
akl.jkl@aseistakieltaytyjaliitto.fi

AKL-Pori
c/o Nortamonkatu 3 b 33,
28100 Pori
akl.pori@aseistakieltaytyjaliitto.fi

AKL-Rovaniemi
PL 72, 96101 Rovaniemi
akl.roi@aseistakieltaytyjaliitto.fi

AKL-Tornio
c/o PL 72
96101 Rovaniemi

AKL-Turku
akl.turku@aseistakieltaytyjaliitto.fi

AKL-Vaasa
PL 1, 65201 Vaasa
akl.vaasa@aseistakieltaytyjaliitto.fi

Muita yhteystietoja:

AKL:n sähköpostilista
akl-lista@kaapeli.fi
listalle liittyään lähettämällä viesti:
"subscribe akl-lista" osoitteeseen
majordomo@kaapeli.fi

War Resisters' International
5 Caledonian Road,
London N1 9DY, Britain
warresisters@gn.apc.org
http://www.gn.apc.org/warresisters

Saajan nimi ja osoite Aseistakieltäytyjäliitto ry. Rauhanasema, Veturitori 3 00520 Helsinki	Nimi	ASEISTAKIELTÄYTYJÄLIITTO RY
Tilille nro 800017-750541	Osoite	 Jäsenkortti
Maksajan nimi ja osoite	Syntymävuosi	☐ Varsinainen jäsen (5/10 euroa) ☐ Tukijäsen (20 euroa tai enemmän)
Tililtä nro	Jäsenmaksut	Jäsen _____ Jäsenmaksu vuodelle 200_ _____
Allekirjoitus	euroa	Tilille nro 800017-750541 euroa _____ Tililtä nro _____
	alennettu 5 euroa perusjäsen 10 euroa tukijäsen 20 euroa	

Liity jäseneksi!

ASEISTAKIELTÄYTYJÄLIITON jäseniksi voivat liittyä aseistakieltäytyjien lisäksi kaikki muutkin, jotka kannattavat sen periaatteita. Perusjäsenmaksu on tällä hetkellä 10 euroa, alennettu maksu (palveluksessa oleville sivareille, totaali kieltäytyjille joiden oikeusprosessi on kesken ja kaikille maksuvuonna 22 vuotta tai vähemmän täyttävälle) 5 euroa ja tukijäsenmaksu 120 euroa.

Jäsenmaksuun sisältyy neljä kertaa vuodessa ilmestyvä Sivari & Totaali -lehti, joka kertoo aseistakieltäytymisestä ja antimilitaristisesta toiminnasta eri puolilla maailmaa.

